

Lubincan

noviny obce Lubina

Ročník XVII.

Marec - Apríl 2016

číslo 2

ISSN 1338-7480

foto: Vladimír Brezinský

KALENDÁR

(úryvok z básne)

Katarína HUDECOVÁ

M a r e c

*Pramienok čistej piesne vyviera z ticha,
v ústrety mladej vesne. Pôda už dýcha
ústami prvej brázdy. Škovrančia zóna
kúpe sa v zlatom daždi za hlasu zvona.*

A p r í l

*Slnko sa s vánkom hrá vo vrbovom prúti,
jar si nad potokom píšťalôčku krúti,
aj podbeľ, púpavy, fialôčky v tráve
po úbočiach vijú vence k Božej sláve.*

Z OBSAHU VYBERÁME

CINTORÍN dostáva nový šat	3
Projekt ZBERNÝ DVOR v Obci Lubina	7
Návšteva členov SZPB v lubinskej škole	11
PODNIKATELKA SLOVENSKA ROKA 2015 JE Z LUBINY....	13
Jeden z najstarších a najaktívnejších spolkov v obci oslávil jubileum	18

„Kniha je základom poznania, učiteľom vekov, vládcom kráľovstva ducha.“

(Lucius Annaeus Seneca)

Text: Ing. Simona Štepanovicová

Na môj prvý kontakt s ňou si vôbec nespomínam. Vychádzam z toho, že jedného dňa tu jednoducho bola a je tu so mnou až doteraz. Za ten čas vystriedala mnoho podob, prihovárala sa mi v rôznych etapách môjho života... Neopustila ma, je mi najvernejším priateľom dodnes.

Moja milovaná KNIHA.

Nachádzame sa vo svete informačnej explózie. Z každej strany sa na nás dennodenne „valia“ nové a nové informácie. Médiá nás doslova bombardujú, určujú smer, ovplyvňujú naše myslenie. Televízia, časopisy, noviny – všetko mienkotvorné nástroje. Netvárim sa, že doma nemám televíziu, že si nekúpim časopis. Áno, aj bulvár sa medzi ním občas nájde. Ale to je asi tak všetko. Televíziu sledujem možno jeden deň v týždni, aj to preháňam. A medzi časopismi selektujem – vyberám si tie, ktoré ma v niečom obohatia. Avšak, nestačí mi to. Nieкто by povedal, že to nie je to pravé orechové. A preto siaham po knihe.

Ak sa vrátim do detských čias, ako prvé ma napadne šlabikár

– prvá školská učebnica, ktorá nám otvorila dvere do sveta písmen a súčasne nás vypravila na dlhú cestu za poznáním. „Mama má Emu. Ema má mamu.“ Dve kultové vety, prvé samostatne prečítané vety zo šlabikára. A potom to už išlo - jedna za druhou. Napr. také povinné čítanie, ktoré vlastne pre mňa povinné nebolo, pretože knihy som jednoducho milovala. Svoju prvú knihu, ktorú som vyhrala ešte ako žiačka základnej školy v roku 1995 zapojením sa do Veľkej literárnej súťaže školského časopisu Slniečko, mám dodnes. Volá sa Pretekárske prasiatko a je o milom prasiatku menom Rudko Rypáčik, ktoré vyhrala hlavná knižná predstaviteľka Cipka na oslavách požiarnického zboru. Alebo kniha pod názvom Osudný medailón, ktorú som dostala v 98. roku za výborný prospech a správanie. A to bola skutočne prestíž, keď na konci školského roka žiak dostal knižku, vtedy si to vážil každý bez rozdielu. To sme si aj nepekne vedeli závidieť. ☺

(pokračovanie na str. 4)

OBEČNÝ ÚRAD INFORMUJE

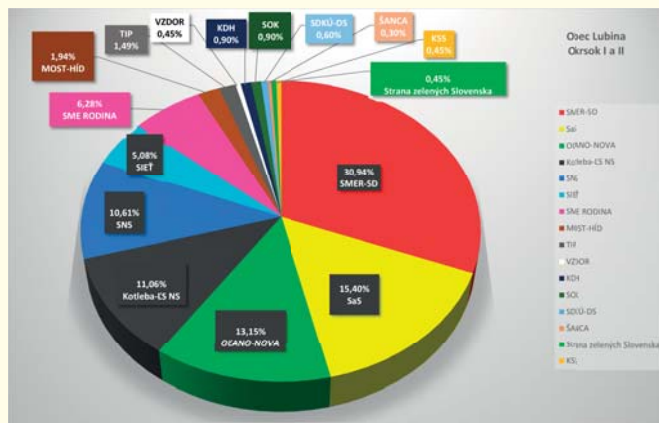
Text: Ing. Simona Štepanovicová, prednostka OcÚ

VÝSLEDKY VOLIEB DO NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

5. MAREC 2016

Obec Lubina (okrsok I a II)

Počet voličov zapísaných v zozname voličov: 1179
 Počet voličov, ktorí sa zúčastnili na hlasovaní: 675
 Počet platných odovzdaných hlasov spolu: 664
 Volebná účasť: 57,25 %

Poradové číslo strany	Názov strany	Počet odovzdaných platných hlasov
1	Strana TIP	10
2	STRANA MODERNÉHO SLOVENSKA (SMS)	0
3	OBYČAJNÍ ĽUDIA a nezávislé osobnosti (OLANO – NOVA)	83
4	Demokrati Slovenska – Ľudo Kaník	0
5	ŠANCA	2
6	SME RODINA – Boris Kollár	42
7	Strana zelených Slovenska	3
8	KOALÍCIA SPOLOČNE ZA SLOVENSKO	0
9	Maďarská kresťanskodemokratická aliancia – Magyar Kereszténydemokrata Szövetség	0
10	VZDOR – strana práce	3
11	MOST - HÍD	13
12	Slovenská národná strana	71
13	Odvaha – Veľká národná a proruská koalícia	0
14	Komunistická strana Slovenska	3
15	Slovenská demokratická a kresťanská únia – Demokratická strana	4
16	SMER – sociálna demokracia	207
17	Kresťanskodemokratické hnutie	6
18	Slovenská občianska koalícia	6
19	Kotleba – Ľudová strana Naše Slovensko	74
20	#SIEŤ	34
21	Strana maďarskej komunity – Magyar Közösség Pártja	0
22	PRIAMA DEMOKRACIA	0
23	Sloboda a Solidarita	103

V sobotu 14. mája 2016 sa v obci uskutoční povinné očkovanie psov podľa nasledovného časového rozvrhu:

Lubina - Kultúrny dom G. Zocha	8.00 - 9.00 hod.
Hrabové - zastávka	9.15 - 9.30 hod.
Hrnčiarové - obchod	9.45 - 10.15 hod.
Miškech Dedinka - Osvetový dom Dr. M. Hodžu	10.30 - 10.45 hod.
U Valenčíkov - križovatka	11.00 - 11.15 hod.
Podkozince - bývalý obchod	11.30 - 12.00 hod.
Barina - zastávka	12.15 - 12.30 hod.
U Kľačkov - zastávka	12.35 - 12.45 hod.

Poplatok je 5 EUR za psa.

Vážení občania, tí z vás, ktorí máte záujem o donášku obedov zo školskej jedálne, môžete sa nahlásiť na sekretariáte na Obecnom úrade. Dovož obedu vám bude zabezpečený. Cena obedu je 2,19 EUR.

Vývoz odpadu MÁJ – JÚN 2016

OBEČ	Máj	Jún
Ostatný odpad	9.5. 23.5.	6.6. 20.6.
Plasty	X	14.6.

KOPANICE	Máj	Jún
Ostatný odpad	10.5. 24.5.	7.6. 21.6.
Plasty	X	14.6.

Smetnú nádobu a separovaný odpad vo vreciach treba vyložiť pred dom deň vopred alebo v deň vývozu - najneskôr do 7.00 hod.

LOKALITY	Máj	Jún
Ostatný odpad	16.5.	13.6.
Plasty	X	14.6.

Salaše, Barina, U Škulcov, U Kováčov, U Otiepkov, Záhradská, U Kľačkov, U Ličkov, Dúbrava, U Harušíakov, U Gašparikov, Pod Kamienskou, Majer, U Dunajčíkov, U Evinicov, U Konikov, Pod Rohom, U Rubaninských, U Súpkov, U Sušarských, U Galkov.

Žiadame občanov uvedených kopanic a chalupárov, aby vrecia s odpadom pripravili pred domy na viditeľné a dostupné

miesto v skorých ranných hodinách – do 7.00 hod., prípadne deň vopred. Vrecia musia byť riadne zaviazané. Súčasne so zberom plastov bude prebiehať aj zber použitého kuchynského oleja.

Uzávierka ďalšieho čísla novin je: 19. jún 2016

Dobrovoľné príspevky na noviny:

- 48 € - Mgr. Pavol Šapáček, Bratislava
- 20 € - Matová Helena, U Valenčíkov
- 16,50 € - Mária Tomašovicová, Lubina; Milan Dunajčík, Hrnčiarové;
- 13,50 € - Lubomír Dunajčík, Stará Turá
- 13 € - Vlasta Pagáčová, Piešťany
- 11,50 € - Ing. Milan Golány, Piešťany, Branislav Švondrk, Hrnčiarové; Radoslav Mosný, Podkozince; Ivan Liptai, Barina
- 10 € - Miroslav Ostrovský, Lubina; Danuše Mackovičová, Lubina; Lubomír Solovic, Lubina; Milan Jarábek, Lubina; Ing. Slavomír Sarkócy, Lubina; Oľga Potfajová, Hrnčiarové; Ing. Miroslav Bernáth, Podkozince; Oľga Vojteková, Podkozince; Vladimír Krajčovic, Miškech Dedinka; Anna Valenčíková, Miškech Dedinka; Ivan Miškovič, U Valenčíkov; Helena Čerešňová, U Valenčíkov; Katarína Rubaninská, U Kľačkov; Vladimír Machajdík, Bzince pod Javorinou; I. Mullerová, Uherské Hradište;
- 9 € - Vladimír Krajčovic, Lubina
- 8,50 € - Zdenka Tomišová, Barina
- 8 € - Viera Hornáčková, Lubina
- 7 € - HeleJarmila Uhlíková, Podkozince; Emil Evinic, Barina
- 6,50 € - Ing. Pavel Trúsik; Elena Solovicová, Bratislava; Daniela Horňáková; Eva Černáková, Lubina; Branislav

Majtás, Podkozince; Dušan Gulán, Podkozince; Anna Vitusová, U Otiepkov; Dušan Rubaninský, Miškech Dedinka; Viliam Harušťák, Miškech Dedinka; Oľga Fašková, Miškech Dedinka; Miroslav Potaj, U Valenčíkov; Anna Krajčovicová, Bzince pod Javorinou; Oľga Tučková, Bzince pod Javorinou; Elena Durcová, Bzince pod Javorinou

- 5 € - Jarmila Hrabovská, Stará Turá; Ján Krška, Hrnčiarové; Lubomira Horváthová; Dana Zemanovičová, Podkozince; Milan Pagáč, Pod Rohom
- Ostatné dobrovoľné príspevky: Božena Trúsiková, Lubina; Mgr. Marián Valláš, Lubina; Ing. Branislav Rojko, Lubina; Vlasta Drgoncová, Stará Turá; Radoslav Gulán, Podkozince; Pavel Tučka, Podkozince; Anna Malečková, Miškech Dedinka; Margita Havliková, U Valenčíkov; Anna Pribišová, U Valenčíkov; Ján Potfaj, U Kľačkov; Adriana Durcová, Drgoňova Dolina; Marián Hartanský, Banská Bystrica; Jana Havierniková, Trenčianske Bohuslavice; Miroslav Škulec, Drietoma; Bohumil Trúsik, Stará Turá;

Dobrovoľné príspevky môžete poukázať priamo na účet v tvare **IBAN SK060200000002951205051**, poštovou poukážkou alebo osobne do pokladne OcÚ v Lubine. Za všetky príspevky úprimne ďakujeme! Zároveň prosíme všetkých prispievateľov, aby v prípade ak zasielajú príspevok bankovým prevodom, nezabudli uviesť do predmetu správy meno a priezvisko, adresu. V opačnom prípade nie je možné identifikovať prispievateľa.

CINTORÍN dostáva nový šat

Text a foto: Ing. Simona Štepanovicová

Pri návšteve cintorína mnohým z vás určite neuniklo, že na ňom prebehli „menšie“ estetické úpravy. Zo zadnej strany Domu smútku sa popri hrobových miestach tiahne nový kameninový múrik po oboch stranách až k predchádzajúcemu stojisku veľkorozmerného kontajnera. Zámerne píšem predchádzajúcemu, pretože po novom stojisko s veľkokapacitným kontajnerom na cintorínsky odpad nájdete umiestnené za Do-

mom smútku. Preto dôrazne žiadame všetkých návštevníkov cintorína, aby odpad z hrobových miest sústredili do kontajnera za Domom smútku a nehromadili ho na predchádzajúcom mieste, kde kontajner stál. Na tomto mieste bude v dohľadnej dobe totiž vybudovaný prístrešok pre hrobárov a ich náčinie.

Súčasne sú za Domom smútku vybudované nové parkovacie miesta, ktoré v čase pohrebu slúžia na parkovanie motorových vozidiel pozostalej rodiny.

Úpravami prešlo aj miesto, kde je umiestnená studňa – najmä čo sa týka prístupu k nej.

Veríme, že aj tieto vykonané úpravy prispievajú k tomu, aby cintorín bol dôstojným miestom posledného odpočinku.

„Kniha je základom poznania, učiteľom vekov, vládcom kráľovstva ducha.“

(Lucius Annaeus Seneca)

Text: Ing. Simona Štepanovicová

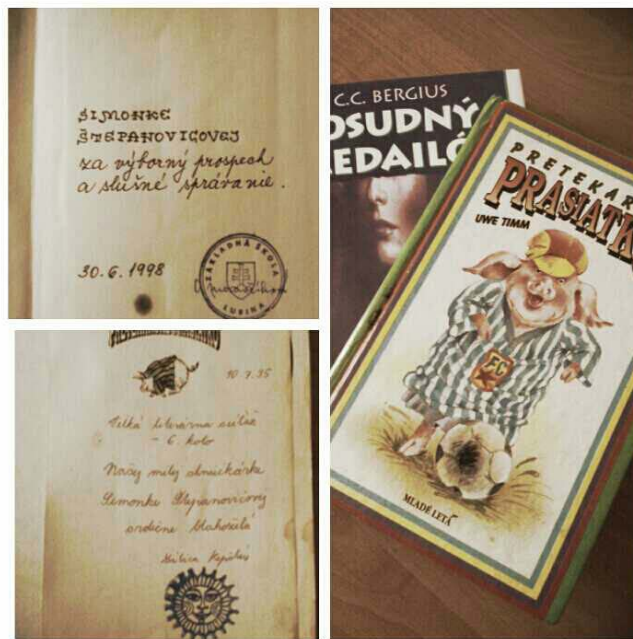
(dokončenie z titulnej strany)

Úplnou samozrejmosťou pre mňa bola návšteva miestnej ľudovej knižnice. Naraz som si zobrala niekoľko kníh a v pravidelných intervaloch som sa vracala na výmenu po ďalšie. Až raz sa mi dostala do rúk – azda vtedy - najkrajšia ilustrovaná kniha, akú som kedy videla. Čierny krásavec. Kniha, ktorá patrí dodnes ku klasickým dielam detskej literatúry. Životný príbeh rozpráva sám Čierny krásavec – koník, ktorý na svojej životnej púti zažije aj šťastné chvíle a stretne dobrých ľudí, ktorí ho presvedčia o tom, že nie všetci sú bezcitní a krutí. Nevieť presne koľkokrát som ju mala vypožičanú, to číslo nebolo malé. A aj dnes, keď do obecnej knižnice zavítam, vždy ju na policiach vyhládam, a ona tam stále je, zoberiem ju do rúk, pohľadím obal a pomaly otáčam stránky. Vtedy sa vo mne ozýva nostalgia. Bolo to naozaj tak dávno, čo som ju držala v ruke prvý raz a stále vo mne, aj po rokoch, vyvoláva rovnaké pocity?

Krásne spomienky sa mi vynárajú aj na časy, keď sa nám doma pokazil televízor. Večer zobrala mama Ezopove báje alebo staré grécke báje a povesti a čítala nám ich. Sedeli sme v prítmi izby, koľkokrát v napätí, vtedy sme boli tými najvernejšími poslucháčmi. Predstavovali sme si Herkula, či aj v skutočnosti by bol taký silný, alebo aké by to bolo, keby nás Hádes zobral do podsvetia. A čo tak zalietat' si na bájnóm Pegasovi? S knihou môžeme byť hocikým a hocičím. Kniha vás vtiahne do svojho deja, dáva priestor pracovať našej fantázii. To je rozdiel medzi ňou a filmom. Film, ponúka už hotový obraz, ktorý len prijímame, ale kniha nám dáva možnosť uplatniť svoju predstavivosť. Ponúka nám únik pred realitou, rozvíja slovnú zásobu, cibrí vyjadrovacie schopnosti, rozširuje obzory, usmerňuje, povzbudzuje, keď sme smutní, núti nás premýšľať...

S pribúdajúcimi technickými vymoženosťami v oblasti komunikačných technológií sa očakávalo, že kniha bude zo svojej pozície vytlačená. Že ju nahradí kniha elektronická. Je pravda, že dosť ľudí v súčasnosti uprednostňuje čítačku kníh, je to pre nich pohodlnejšie, nemusia ich „prevláčať“, takto sa im veľ-

ké množstvo titulov zmestí do jednej technickej „krabičky“. Osobne som tomu na chuť neprišla. Niet divu, veď v práci trávim prevažne všetok čas pri počítači. A ešte aj doma by som mala pozerat' do obrazovky? Dakujem, ale neprosím. A okrem toho, nič nenahradí osobný kontakt, keď ju môžem zobrať do rúk, nadýchať sa jej novoty alebo rokmi preverenej stariny. Žiadna z mojich letných dovolení sa nezaobišla bez toho, aby prvé z miest v batožine neobsadila kniha. Piatkový večer po pracovnom týždni v posteli s knihou a pohárom dobrého

vína? Áno, a s akou radosťou!

Ak zavítate do nákupného centra, určite v ňom nájdete kníhkupectvo, ktoré rozhodne prázdnotou nezíva. Zväčša, keď do neho zavítam ja, odchádzam minimálne s jednou knihou. Považujem to za niečo úžasné, môcť si ju kúpiť, jednoducho ju chcem vlastniť – vypožičiavanie ma „už“ neuspokojuje. ☺ Momentálne ma dosť pobláznili severské kriminálky a som schopná prečítať ich na jedno posedenie. Preto knihu pod 300 strán ani nekupujem, lebo mi dlho nevydrží. A keď ju „nestihnem“ prečítať cez víkend, svoju obednú prestávku počas práce trávim čítaním. Síce nie som syta po jedle, ale syta duchovne rozhodne áno.

V súvislosti s knihou mi nedá nespomenúť jeden môj dlhoročný rituál. Spája sa s obdobím Vianoc, konkrétne Štedrého dňa. Po večeri nasleduje rozbaľovanie darčiekov a ten, kto ma pozná vie, že kniha pod vianočným stromčekom nesmie chýbať. To by som snáď vianočné sviatky ani poriadne neprecitila. Keďže verím na Ježiška ☺, tak ten to vždy „poistí“ minimálne tromi kusmi knižiek. A viac mi netreba. Beriem do ruky prvú a čítam si z nej do neskorých ranných hodín.

Vedela by som o knihách písať a rozprávať siahodlho. Je to tým, že to jednoducho tak cítim, ide to zo srdca. Za to, že som k čítaniu kníh bola vedená vďačím najmä mojej mame. Myslim, že ma stačilo správne naviesť a účinok stále pretrváva. Ak raz budem mať sama deti, budem sa snažiť viesť ich k láske ku knihám rovnako, ako som bola vedená ja.

Okresné riaditeľstvo HaZZ Nové Mesto nad Váhom oznamuje

Vážení občania,
v jarnom období sa výrazne zvyšuje riziko vzniku požiarov v prírodnom prostredí. Požiarovosť v tomto období ovplyvňujú najmä požiare suchých trávnatých porastov, ktoré vznikajú dôsledkom porušenia zákona o ochrane pred požiarom. Niektorí občania svojim nezodpovedným a ľahkovážnym konaním ohrozujú okrem seba a okolia aj prírodu. Vypaľovanie suchej trávy a kríkov je každoročne sa opakujúcim javom a preto sa Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Novom Meste nad Váhom obracia na všetkých občanov s výzvou rešpektovania zákona o ochrane pred požiarom.

Občania,

- **Nevypaľujte suché trávnaté porasty!**
- **Nezakladajte oheň v prírode na miestach, kde sú horľavé látky a odkiaľ sa môže oheň rozšíriť!**
- **Nefajčite v lesoch!**
- **Na kladenie ohňa v prírode využívajte len priestory na to určené - ohniská!**
- **Pri odchode ohniská dôkladne uhasťte!**

HASIČI UPOZORŇUJÚ, ŽE ZA VYPAĽOVANIE PORASTOV JE MOŽNÉ ULOŽIŤ POKUTU AŽ DO VÝŠKY 331 €!

*Vážení občania,
chrániť lesy a prírodu prislúcha nám všetkým a preto dodržiavajte predpisy o ochrane pred požiarom
a správajte sa voči iným a prírode ohľaduplne a zodpovedne!*

Čo prináša nový zákon o odpadoch?

Text: Ing. Simona Štepanovicová

K 1.1.2016 nadobudol účinnosť nový zákon o odpadoch č. 79/2015 Z. z. Prechodnými ustanoveniami je posunutá účinnosť niektorých povinností od 1.7.2016. Zmenám sa nevyhnujú ani tzv. po novom výrobcovia obalov, nevyhnujú sa im ani výrobcovia elektrozariadení, batérií a akumulátorov, vozidiel a pneumatík, ani výrobcovia a dovozcovia neobalových výrobkov. Novozavedeným pojmom, ktorý sa prelína naprieč celým zákonom je RZV – Rozšírená zodpovednosť výrobcov. To znamená, že výrobca – to je ten, kto uviedol vyhradený výrobok prvýkrát na trh Slovenskej republiky – má povinnosť sa o tento výrobok postarať počas všetkých fáz životného cyklu tohto výrobku, t. j. od jeho výroby až po jeho spotrebu a vznik odpadu. Samozrejme, cieľom je predchádzanie vzniku odpadu, podpora opätovného použitia a až následne samotné nakladanie s odpadom, tak ako to uvádza hierarchia odpadového hospodárstva. Tomu má byť prispôbený samotný dizajn či zloženie výrobku. Na RZV nadväzuje OZV – Organizácia zodpovednosti výrobcov, v preklade: keďže výrobcovia a dovozcovia sú spoločnosťami, ktorých prvotným cieľom je vyrábať a predávať ich výrobky, pre plnenie povinností vyplývajúcich z RZV sa budú tieto subjekty združovať a plniť tieto povinnosti kolektívne v rámci OZV.

Vyhradené prúdy odpadu a ich triedenie

Ich hlavnou úlohou bude zabezpečiť fungovanie triedeného zberu vyhradeného prúdu

odpadu. Vyhradenými prúdmi odpadov sú podľa návrhu zákona obaly, neobaly - neobalové výrobky zbierané spolu s obalmi (papier, plasty, sklo), elektrozariadenia, batérie a akumulátory ako aj pneumatiky. OZV sú povinné uzatvoriť zmluvy so všetkými obcami a mestami na Slovensku tak, aby samospráva nemusela uzatvárať individuálne zmluvy s jednotlivými výrobcami a dovozcami. OZV budú uzatvárať zmluvy i so zberovými spoločnosťami a spracovateľmi, aby zabezpečili fungovanie a zmysel triedeného zberu. Úlohou týchto špecializovaných organizácií bude odborne a efektívne riadiť triedený zber a spolupracovať s obcami a mestami pri jeho zabezpečení. V prípade obalov bude výrobca

a dovozca, ktorý predáva výrobky v obaloch končiacich v komunálnom odpade, financovať triedený zber prostredníctvom zapojenia sa do OZV. Takýmto kolektívnym plnením sa zabezpečí financovanie nákladov na triedený zber celého množstva vyzbieraných odpadov v mestách a obciach a obce budú od týchto nákladov odbremenené. Obec môže uzatvoriť zmluvu len s jednou OZV. OZV budú garantovať aj financovanie zberu a recyklácie obalov od výrobcov, ktorí na trh uviedli výrobky v obaloch a tie sa odpadmi stali až v dobe, keď už tento výrobca na trhu nepôsobí. V prípade papiera, plastov a skla sa na financovanie triedeného zberu budú podieľať i výrobcovia výrobkov, ktoré nie sú obalmi, ale sú, spoločne s obalmi, zbierané. Ide predovšetkým o noviny, časopisy, reklamné letáky, ale i tabuľové sklo a vybrané plastové výrobky používané v domácnostiach. Výrobcovia a dovozcovia obalov i neobalových

výrobkov budú združení v spoločných OZV tak, aby obec alebo mesto malo prostredníctvom jednej zmluvy zabezpečené financovanie celého triedeného zberu papiera, skla, plastov a kovových obalov.

V obci Lubina od 1.7.2016 bude spustený systém triedeného zberu prostredníctvom spoločnosti ENVI-PAK a prísľušnej zberovej spoločnosti. Občania budú o tomto systéme

Triedenie je hračka, tvrdia Slováci. Mnohí s tým ale majú problémy

Text: zdroj Envi-Pak, www.envipak.sk

Väčšina Slovákov o sebe tvrdí, že triedi odpad. Niektoré štúdie založené na verejnom prieskume dokonca vravia o tom, že viac než 90 % našich občanov sa venuje tejto ušľachtilej činnosti. Vedia ale Slováci správne triediť? Triedia vôbec všetko, čo by mali? Čísla, ktoré každoročne vydáva spoločnosť ENVI – PAK, ktorá financuje triedený zber a európsky štatistický úrad, Eurostat, jasne odzrkadľujú zlú situáciu v oblasti triedenia odpadu. Na recykláciu putuje len asi 6 až 8 percent celkového množstva vyprodukovaného odpadu.

Plasty zvlášť, papier zvlášť. Farebná abeceda triedenia

Veľa Slovákov už vie, že existujú základné farby kontajnerov, podľa ktorých majú triediť odpad. Žltá je určená pre plasty, modrá pre papier, zelená pre sklo. Mnohí z nich ale nevedia, čo všetko môžu do nich vhadzovať a kam s ostatným odpadom. Štatutári si dlho lámali hlavu nad tým, ako naučiť občanov správne triediť. Do nového zákona preto zakomponovali povinné a najmä jednotné farebné rozlíšenie kontajnerov. Okrem základných troch farieb sa tak môžete stretnúť s farbou červenou, do ktorej môžete vhadzovať kovy a s farbou oranžovou, určenou pre nápojové kartóny z mlieka či džúsov. Tie však nemusíte nájsť všade. Zákon mestám a obciam povoľuje aj spoločný zber plastov, kovov a nápojových kartónov, takže na niektorých miestach by ste márne hľadali tieto farby kontajnerov. Aby ste si boli istí, čo kam môžete vhodiť, najlepším spôsobom je prečítať si štítky priamo na zberných nádobách. Tie musia obsahovať presné informácie o tom, čo všetko do konkrétnych nádob patrí.

Plastovú fľašu zošliapnuť

Každý asi vie, že PET fľaše a plastové obaly z potravín a kozmetiky má hádzať do žltej nádoby. Problém je však ako. Zberové spoločnosti radia plasty pred vyhodnotením jemne vypláchnuť a ich objem zmenšiť na minimum. Nie je potrebné umývať ich úplne do čista, tým by ste neboli z hľadiska plytvania vody veľmi ekologickí, skôr tu hrá rolu zápach a možné nákazy. Pri recyklácii plasty prejdú čistiacim procesom. Nemali by však byť hrubo znečistené od masných olejov či pást, nebezpečných látok, zeminy a farieb. Patria sem číre aj

informovaní prostredníctvom informačných letákov do domácností, na úradnej tabuli, v obecných novinách a web stránke obce.

V súvislosti s aplikáciou nového zákona o odpadoch v praxi ako aj so zavedením systému triedeného zberu v obci nadväzujú články o tzv. osvete, ktoré nám poskytla spoločnosť ENVI-PAK.

farebné fólie, vrecká, igelitové tašky, fľaše a fľaštičky od kozmetických a čistiacich prípravkov, vrecká od mlieka, obaly od jogurtov, vedrá, obaly z CD či prepravky z fliaš. Do žltej nádoby môžete pokojne hodiť aj polystyrén, ktorého Vám doma po nákupe elektroniky a iných tovarov zostáva veľké množstvo.

Papier náš odveký, nehádzať zmoknutý

Do modrého kontajnera určeného pre papier môžete vhadzo-

vať papierové obaly, noviny, časopisy, knihy bez pevnej väzby, zošity, listy, kancelársky papier, lepenku, papierové krabice, kartóny, katalógy, letáky, plagáty, obálky, pohľadnice, ba aj krepový papier. Čo ale možno neviete, do modrého kontajnera nepatria nápojové kartóny, silne znečistený či masný papier, papier s hliníkovou fóliou, voskovaný papier, obaly na mrazené potraviny, škatuľky od cigariet (s výnimkou kartónovej časti), kopírovací papier či termopapier (používaný najmä na účtenky). Taktiež sem nepatrí papier mokrý.

Číry ako sklo, nevyhod' zrkadlo

Vratné fľaše sú už dnes na ústupe. Neznamená to ale, že nemôže sklo zhodnocovať aj inak. Málokto vie, že sklo je surovina, ktorú možno recyklovať donekonečna. Preto nezúfajte, že vaše fľašky už od vás neputujú na opätovné plnenie, predsa sa dajú využiť inak. Do kontajnera so sklom môžete ukladať (zámerne vravím ukladať, pretože vhadzovanie vydáva strašidelný zvuk) rôzne sklenené nádoby, obaly, fľaše, poháre, fľaštičky od kozmetiky či liekov (samozrejme bez plastových či kovových uzáverov), sklenené črepy, okenné sklo bez rámov, ba dokonca aj sklo z okuliarov a pod. Do zeleného kontajnera však nepatria zrkadlá, pozlátané a pokovované sklo, žiarovky a žiarivky, drôtené sklo, autosklo, technické sklo, sklo s obsahom chemických látok, TV obrazovky a monitory, porcelán, keramika, dymové sklo a ani plastové štuplíky a korky zo sklenených fliaš.

Kovové, ale nie hrdzavé

Ako sme už spomínali, kovy je možné zbierať spolu s plastmi a nápojovými kartónmi. Ak teda v svojom meste alebo obci nenájdete samostatný červený kontajner, vhadzujte kovy do

kontajneru žltého alebo oranžového, podľa zásady čítaj štítky a hádz odpad do správnej zbernej nádoby. Do červeného kontajneru môžete vhadzovať plechovky, konzervy, kovové súčiastky, drôty a káble (bez bužírky), alobal, či starý kovový riad. Konzervy a plechovky pred vyhodnením do nádoby je vhodné vypláchnuť, aby v nich nezostali zvyšky jedál. Nepatria sem však tuby z krémov a pást, chemicky znečistené kovy, mäkké vrecká z kávy a instantných polievok. Nevhadzujte sem ani kovové obaly obsahujúce zvyšky nápojov a potravín.

Tried'zte odpad a spolu ušetríme

Text a foto: Envi-Pak, www.envipak.sk

Milí občania,
od nového roku triedime odpad po novom. Kto sa naučí správne triediť odpad, môže ušetriť. Tak sú nastavené nové pravidlá triedeného zberu.

Viete ako správne triediť? Čo kam patrí?

Doterajšie triedenie prebiehalo chaoticky a v každom meste trochu inak. Nová legislatíva definuje presné farebné rozlíšenie zberných kontajnerov a vriec na triedený odpad. Modrá farba je určená pre zložku papier, zelená pre sklo, žltá pre plasty, červená pre kovy a oranžová pre viacvrstvové kombinované materiály (VKM), čiže nápojové kartóny. Nie každá obec má nádoby na všetky zložky. Aj na to štatutári mysleli pri zostavovaní nového zákona. Ten umožňuje spoločný zber

viacerých zložiek spolu, konkrétne plastov, kovov a VKM, ale len za predpokladu, že zložky budú neskôr na triediacej linke dotriedené a takáto forma zberu neznemožní recykláciu. Pre občanov to znamená, že niektoré zložky odpadu môžu vhadzovať do spoločnej nádoby, pričom na takejto nádobe musí byť riadne označené, o ktoré zložky ide. Ak je napríklad na žltej nádobe napísané, že sa okrem plastov do nej môžu vhadzovať aj nápojové kartóny či kovy, môžete vhodiť oboje, na triediacej linke sú následne dotriedňované. Dôležité je riadiť sa farbou a štítkom na zbernej nádobe. Každá obec si tak môže nastaviť svoj efektívny systém triedenia, ktorý je pre ňu finančne výhodný.

Prečo bolo potrebné uskutočniť zmeny v odpadoch?

Čo sa týka triedenia odpadov a recyklácie, Slovensko je v rámci EÚ na chvoste. Cieľom novely je odstrániť nevýhodné financovanie triedeného zberu v mestách a obciach a zvýšiť mieru vytriedeného a recyklovaného odpadu. Až 75 % komunálneho odpadu končí na skládkach. Každý Slovák vytriedi priemerne len 8 % odpadu. Toto číslo sa má do roku 2020 zvýšiť na 50 %. Aj to bol dôvod vytvorenia úplne nového Zákona o odpadoch. Envirorezort odhaduje, že vďaka nemu dosiahneme úsporu približne 31,5 milióna €. Náklady na triedený zber a recykláciu budú totiž po novom hradené výrobcami, teda tými, čo

Kto nám v triedení poradí?

Nielen za financovanie triedeného zberu, ale aj za vzdelávanie občanov v oblasti triedenia a recyklácie budú po novom zodpovedné organizácie zodpovednosti výrobcov. Tie nám majú priniesť vyčíslenú osvetu a lepšie čísla do budúcnosti. „Našou úlohou je plošne vzdelávať ľudí ako správne triediť, aby sme sa priblížili požiadavke Európskej únie, a to do roku 2020 recyklovať až 50 % odpadu“, dodala Silvia Nosálová, ENVI – PAK.

výrobky a ich obaly vyrobili alebo na územie SR dovezli. Tí však nebudú peniaze posielat' sami. Vo vzťahoch s mestami a obcami budú zastupovaní organizáciami zodpovednosti výrobcov - OZV, ktoré im vyčíslia, koľko sú povinný za odpady platiť. V našej obci je takouto spoločnosťou ENVI - PAK, ktorá má dlhodobé skúsenosti s triedeným zberom.

Ako môžete triedením odpadu ušetriť?

Keďže budú výrobcovia zodpovední za triedený zber, mestá a obce budú platiť už len zmesový nevytriedený odpad. Nový systém financovania triedeného zberu môže samospráve, ale aj vám občanom priniesť dvojnásobnú úsporu. V prvom kroku, keď výrobcovia uhradia mestu/obci náklady na zavedenie

a správne fungovanie triedeného zberu. Tieto náklady si obce doteraz hradili sami. Druhýkrát, keď zvýšením množstva vytriedeného odpadu klesne množstvo zmesového komunálneho odpadu v obciach alebo mestách, za ktoré obyvatelia platia. Ak teda budete správne triediť, odrazí sa to na výške nákladov za odpad a naše mesto/obec ušetrí.

Projekt ZBERNÝ DVOR v obci Lubina (OcÚ)

Obec Lubina v týchto dňoch spracováva Žiadosť o nenávratný finančný príspevok (NFP) zo zdrojov Operačného programu Kvalita životného prostredia (OP KŽP). Výzva na predkladanie žiadostí o NFP z Kohézneho fondu je zameraná na triedený zber komunálnych odpadov a mechanicko-biologickú úpravu komunálnych odpadov. Obecné zastupiteľstvo v Lubine uzn. č. 42/2016 z 28.4.2016 schválilo podanie Žiadosti o NFP pre projekt „Zberný dvor v obci Lubina“. Výška príspevku zo zdrojov OP KŽP z celkových oprávnených výdavkov projektu v % (NFP) je 95 %. Výška spolufinancovania obce Lubina v prípade úspešnosti podanej žiadosti predstavuje 5 %, t. j. cca 26.000 €. Zberný dvor by mal byť vybudovaný za budovu Obecného úradu Lubina a projekt rieši vybudovanie tejto stavby vrátane technologického vybavenia zberného dvora. Termín uzavretia hodnotiaceho kola 1 je 31.5.2016.

DVA MESIACE ZO ŽIVOTA ŠKOLY

Text: Mgr. Erika Vrzalová, riaditeľka ZŠ s MŠ S. Štúra Lubina/Foto: zš

Milí čitatelia, opäť vám prinášam novinky z našej školy za uplynulé dva mesiace. Marec sme začali jarnými prázdninami – príjemný relax, na ktorý sa žiaci veľmi tešia. Vzápätí 11 žiakov – primárne 7. ročníka - nastúpilo na týždenný lyžiarsky kurz v Závažnej Porube pri Liptovskom Mikuláši. Využili snáď posledný sneh na získanie základných lyžiarskych zručností.

V Pamätnej izbe sestier Royových

Termínovník okresných súťaží sa chýli ku koncu. Zúčastnili sme sa matematickej súťaže Klokán (21.3.) – formou testového školského kola (40 žiakov). Z najspešnejších riešiteľov uvádzam žiačku 1. ročníka, N. Punová, ktorá získala 100 %. V utorok 22.3. sme zorganizovali okresné kolo v rétorike pod názvom Rétorická Lubina. V príjemnom prostredí sobášnej miestnosti Obecného úradu Lubina sme zažili krásne dopoludnie plné prerazprávaných príbehov zaujímavých tém. Ako us-

Pri rodnom dome kpt. M. Uhra – kytička na pamiatku pri príležitosti výročia oslobodenia obce Lubina

Veľkonočné tvorivé dielne

peli naši žiaci sa dočítate v ďalšom článku. V prednese poézie a prózy na oblastnej súťaži Podjavorinskej Bzince (1.4.) sme získali 1. miesto (K. Púčeková, 9.A) a tým postúpila do okresného kola, ďalej však už len s účasťou. Každoročne žiaci navštevujúci predmet náboženská výchova (Ecav) pod vedením pani zborovej farárky ThDr. Jurikovej sa zúčastňujú biblickej olympiády. Tento rok sa konala v Nitrianskej Strede a zo 6 zúčastnených v 2. kategórii získala 1. miesto M. Miklánková (6.A). Všetkým žiakom vyslovujem ďakujem za reprezentáciu školy a tým, ktorí obsadili priečky víťazov gratulujem.

(Nie) je náročné byť deviatka

Deviatci mali pred sebou náročnú skúšku. Absolvovali celoplošné testovanie (6.4.) z hlavných predmetov: matematika a slovenský jazyk a literatúra. Zúročili tu svoje vedomosti nadobudnuté v priebehu základného vzdelávania. Výsledky testovania sú dôležitou súčasťou prihlášky na stredné školy. Najbližšie ich čakajú prijímacie skúšky na zvolených školách (11.5.) a pevne verím, že budú všetci úspešní.

V mesiaci apríl prebiehali zápisy do 1. ročníkov základných škôl. U nás tento, pre deti významný deň, sme stanovili na 20.4. Ešte pred ním sme rodičov našich predškolákov pozvali na stretnutie v priestoroch školy (31.3.), kde sme ich informovali o základnom postupe pri prijímaní detí na základné vzdelávanie. Súčasťou stretnutia bola i prehliadka priestorov školy a pozvanie na Deň otvorených hodín (8.4.), kedy sa mohli zúčastniť ktorejkoľvek vyučovacej hodiny. Cieľom bolo predstaviť im vyučovací proces a klímu priamo v triede. Účastní však boli iba rodičia, ktorých deti už školu navštevujú, aj to iba na I. stupni.

V rámci exkurzií sme pri príležitosti marca mesiaca knihy zorganizovali návštevu Pamätnej izby sestier Royových v Starej Turej (17.3.). Žiakom 4. až 6. ročníka bola výkladovou formou prezentovaná ich životná cesta. Na pamiatku dostali zošit, do ktorého si zaznamenávali zaujímavosti z výkladu. Súčasťou exkurzie bola i návšteva mestskej knižnice. V rámci Dňa Zeme (22.4.) deti I. stupňa skráslili vchod k OcÚ Lubina kriedovými maľbami na chodník. Tí starší navštívili zberný dvor a čistiarňu vody v Starej Turej. Z ďalších akcií spomeniem veľkonočné tvorivé dielne, zber papiera, kladenie vencov a beseda s členmi SZPBO pri príležitosti oslobodenia obce Lubina a prebiehajúci plavecký výcvik.

Mladí řečníci v Lubine

Text a foto: Mgr. Dana Mikláňková

Tak ako každý rok, ožil 22.3.2016 Obecný úrad v Lubine detskou vravou. Konalo sa tu totiž okresné kolo súťaže Rétorická Lubina.

Riaditeľka ZŠ s MŠ S. Štúra v Lubine Mgr. E. Vrzalová a starosta obce Lubina Ing. M. Beňatinský otvorili súťaž v rétorike, privítali všetkých prítomných a povzbudili všetkých súťažiacich. Predsedníčka poroty Mgr. Malíková sa taktiež všetkým prihovorela, predstavila ďalších členov poroty a oboznámila nás s organizačnými pokynmi súťaže.

Vítazi I. kategórie. Zľava: A. Janitová (1. miesto), A. Pevná, T. Kondla (2. miesto), J. Tomašovic, J. Pluhárová (3. miesto)

Súťažiaci v I. kategórii - žiaci 4.-6.roč. ZŠ alebo žiaci prvej triedy osemročného gymnázia (príma), si vyžrebovali poradie i príbeh bez konca, ktorý nám po 15 min. príprave prerozpravovali a podľa vlastnej fantázie i dotvorili. Mnohé dokončené

príbehy mali originálny záver a deti konkurovali samotným autorom.

Zvítazila Anna Irena Janitová zo ZŠ ul. kpt. Nálepku Nové Mesto n/Váhom. Jakub Tomašovic zo ZŠ s MŠ S. Štúra v Lubine obsadil tretie miesto.

Vítazi II. Kategórie. Zľava: J. Pecka (1. miesto), P. Sloboda (2. miesto)

V druhej kategórii žiaci 7. - 9. roč. predviedli doma pripravenú úvahu, vlastný názor na aktuálny problém a po 15 minútovej príprave i rozprávanie na vyžrebovanú tému. Zvítazil žiak 7. A ZŠ s MŠ S. Štúra v Lubine – Jakub Pecka, ktorý našu školu i obec reprezentoval 22.4.2016 na krajskej súťaži Štúrov a Dubčekov rétorický Uhrovec.

Všetci prítomní po malom občerstvení a po vyhlásení výsledkov súťaže navštívili Múzeum Rodný dom Samuela Štúra v Lubine.

Lyžiarsky výcvik

Text: N. Lysá a A. Renhardt, 7.A

Dňa 6. marca 2016 o 15:30 sa odchádzalo vlakom z Nového Mesta nad Váhom. Smer? Závažná Poruba. Cieľ? Stať sa najlepším lyžiarom.

Všetci účastníci boli plní očakávaní presne tak, ako my. Cesta vlakom bola dlhá, ale to nikto nevnímal. Vlak zastavil a my sme sa dozvedeli, že prestupujeme ešte na autobus, ktorý išiel až o pol hodinu. Keď sme konečne dorazili bol večer a išli sme sa ubytovať. Päť dievčat malo spoločnú chatku a učiteľia s chalanmi mali bungalov. Samozrejme, sa nám to nepáčilo, no nedalo sa nič robiť. Navečerali sme sa a išli sme sa prejsť na strmý kopec, na ktorý sa nikomu nechcelo. Potom sa povedali inštrukcie na ďalší deň. Rozdelili sme sa a išli sme každý do svojej izby. Druhý deň sa začínal raňajkami, po ktorých sme sa konečne vybrali na svah. Na začiatok sme si dali rozcvičku a potom sme sa rozdelili do dvoch skupín. Tí, čo vedeli a tí, čo nevedeli lyžovať. Po obede sa to zmenilo na tri: tí, čo vedeli lyžovať, tí, čo vedeli čiastočne lyžovať a tí, čo lyžovať nevedeli vôbec. Zjazdovky majú tri stupne obtiažnosti, a tak sme si i my mohli vyskúšať, ako sa lyžuje na modrej, červenej a čiernej zjazdovke. Spočiatku sme všetci chodili na modrú zjazdovku, no na druhý deň sa už skupina mierne pokročilých a pokročilých lyžiarov spojila a všetci sme spolu zlyžovali čiernu zjazdovku. Potom sa už chodievalo iba na čiernu zjazdovku.

Úspešne zvládnutý slalom

Takmer každý večer sme trávili spoločne na bungalove. Hrávali sme tam rôzne hry aj s učiteľmi. V stredu večer sme

mali oddychový deň a išli sme na pizzu a do kina. Postupne sa zdokonaľovali aj tí, čo nevedeli na začiatku lyžovať a ku koncu sa dostali aj na čiernu zjazdovku. Občas sme chodievali na čajík, aby sme sa trochu ohriali. Posledný deň bolo veľmi horúco, tak sme si dopriali aj kofolu. Z vrchu čiernej zjazdovky bol krásny výhľad, ktorý si všetci fotili. Vždy sme sa tešili na raňajky formou švédskych stolov, ktoré každému veľmi chutili.

Posledný deň sa nikomu nechcelo odísť, ale museli sme. Pred odchodom sme dostali diplomy za úspešne zvládnutý slalom. Potom sme sa zbalili, odišli z chatiek na autobus a z autobusu na vlak. Cesta bola opäť veľmi dlhá, no zvládli sme to. Keď sme dorazili, na všetkých už čakali rodičia. Tento výlet sa všetkým veľmi páčil a my sme sa v lyžovaní veľmi zlepšili. Boli sme radi, že sme mali príležitosť sa zúčastniť.

SOS – záchranný systém v materskej škole

Text a foto: Vladimíra Adamusová, učiteľka MŠ

V rámci týždenného projektu „SOS – Záchranný systém“ sme sa zamerali na spoluprácu celého záchranného systému – polícia, hasiči, rýchla zdravotná služba. Kládli sme dôraz na dôležitosť všetkých troch zložiek, nakoľko sú pre našu bezpečnosť a zdravie nevyhnutné. Deti sa oboznámili s prácou záchranárov, hasičov a polície. Uvedomili si dôležitosť poznať telefónne čísla jednotlivých zložiek. Najväčším zážitkom pre deti bola samotná návšteva hasičov, rýchlej zdravotnej služby a polície. Deti prostredníctvom zážitkového učenia získali množstvo informácií a vedomostí o ich práci, stali sa aspoň na chvíľu malými hasičmi, zdravotníkmi a policajtami. Nezabudnuteľným zážitkom bola priama účasť pri hasení ohňa, pri záchrane človeka - figuríny, na ktorej si vyskúšali masáž srdca a veľkú radosť im spravili policajti, ktorí im ukázali ozajstné zbrane i ukážku z výcviku a zásahu policajných psov. Celý týždeň sa niesol v úžasnej atmosfére, na ktorú budeme veľmi dlho spomínať a tešíme sa na ďalšie krásne akcie, ktoré nás ešte čakajú.

*Milé naše mamičky, babičky,
tety...*

*Srdečne vás pozývame
na kultúrny program
ku*

♡ Dňu matiek, ♡

*ktorý sa uskutoční
v piatok
6. mája 2016
o 16.00 hod.
v Kultúrnom dome
G. Zocha v Lubine.*

Vaše deti zo ZŠ a MŠ Lubina

Návšteva členov SZPB v lubinskej škole

Text: Ing. Simona Štepanovicová/Foto: Mgr. Daniela Vrtochová

„Je pondelok ráno – začiatok nového pracovného a školského týždňa. Doznieva vo vás ešte víkend, počas ktorého ste si oddýchli, alebo ste ho strávili v prírode, na návšteve, či s kamarátmi vonku ste šantili... A v dnešné ráno ste si možno po „x-tý raz“ zasa zahromžili, ako sa vám nechce vstávať a ísť do školy. Pritom si možno ani neuvedomujete, aké máte šťastie, že ste sa do tohto mierového slobodného pondelkového rána mohli vôbec prebudiť a do školy ísť. Takto pred 71. rokmi a 11 dňami už lubinské deti prežívali tiež mierové a slobodné ráno. Naša obec bola oslobodená! Udalosti v súvislosti s oslobodením Lubiny sú zaznamenané v kronike obce Lubina nasledovne: „7. apríla 1945 bola naša obec oslobodená. Front prešiel pomerne hladko, len sem tam – nejaká stopa po guľke ostala na omietke domov. Ustupujúci Nemci sa zakopali na Skalke a odtiaľ sa pokúšali z troch guľometných hniezd zastaviť postupujúce rumunské jednotky. Strelba trvala krátko – začala sa v nedeľu popoludní. Ľudia – najmä ženy a deti – sa poukryvali v pivniciach. Vyšli až v pondelok ráno, bol krásny slnečný deň, hore Lubinou kráčali v hľúčikoch ustatí a zaprášení Rumuni, na ulici postávali lubinskí občania a ponúkali vojakom jedlo a nápoje. Našu obec oslobodzovala 1. rumunská armáda pod vedením zborového generála Atanasiu. Ešte dlho po skončení vojny sa ľudia nevedeli nasýtiť slobody a mieru. Takmer každú nedeľu sa v obci poriadali tanečné zábavy. Najkrajšie zábavy bývali na Skalke. I keď tieto roky boli poznačené mnohými zásobovacími ťažkosťami, jednako boli krásne, plné nadšenia a snahy, aby sa život dostal čo najskorej do normálnych kolají.“

Zľava: Ing. Simona Štepanovicová, Ing. Vladimír Repčík, plk. v.v., Ing. Jozef Dvorštiak, plk. v.v., RSDr. Kamil Krištofík, pplk. v. v.

Nielen naša obec, ale aj iné obce a mestá na Slovensku si v týchto dňoch pripomínajú 71. slobodnú jar. Skláňame sa pred pamiatkou tisícok sovietskych a československých vojakov, ktorí položili svoje životy za náš slobodný dnešok, keď hlavným vojensko-politickým cieľom bolo poraziť fašistické vojská a poskytnúť pomoc bojujúcim vlastencom na Slovensku, ktorí povstali proti hitlerovským okupantom a ich prisluhovačom.“ – Týmito slovami som sa dňa 18. apríla 2016 prihovarila žiakom 2. stupňa Základnej školy S. Štúra Lubina aj ako tajomníčka Oblastnej organizácie Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov (SZPB) Nové Mesto nad Váhom. Myšlienka zorganizovať v našej základnej škole besedu na tému oslobodenia a udalostí ukončenia vojny vo mne zrela

už dlhší čas. Som veľmi rada, že pani riaditeľka Mgr. Erika Vrzalová uvítala takúto „zmenu“ a doterajší Beh oslobodenia, ktorého som sa ešte aj ja, ako žiačka tunajšej základnej školy zúčastňovala, vystriedala, nazvime to, osveta. Keďže sama viem, že nie je ľahké udržať pozornosť žiakov a absorbovať dokážeme na posedenie len určitý objem informácií, volila som inú cestu – prostredníctvom živých výpovedí ľudí, ktorí vojnové udalosti zažili. Besedu otvoril RSDr. Kamil Krištofík, pplk. v. v. (posledná služobná funkcia: veliteľ odlúčenej časti spojovacej brigády vzdušných síl), ktorý je podpredsedom Oblastnej organizácie SZPB Nové Mesto nad Váhom a zároveň pôsobí aj vo Zväze vojakov Nové Mesto nad Váhom. V „kocke“ priblížil žiakom históriu vojnových udalostí i oslobodenia v podjavorinsko-podbradlianskom kraji a predstavil ďalších významných hostí: Ing. Vladimíra Repčíka, plk. v. v. (posledné služobné zaradenie: námestník riaditeľa vojenských leteckých opravovní TN) a Ing. Jozefa Dvorštiaka, plk. v. v. (posledné služobné zaradenie: náčelník Fakulty na Vysokéj vojenskej škole technickej v Liptovskom Mikuláši). Obaja sú členmi Oblastnej organizácie SZPB NMnV a Zväzu vojakov NMnV a sprostredkovali svoje skúsenosti a životné príbehy z čias vojny tak, ako im zostali vryté do pamäti. V hlase bolo cítiť chvenie, myslím, že v myslí sa im prehrávali obrazy tej doby. Aj napriek pokročilému veku musím oceniť ich sviežu myseľ a výzor, ktorý tomu veku nezodpovedá – nevyzerajú totiž naň, ako keby sa na nich tie ťažké životné okolnosti nepodpisali. Bola som sama zvedavá, ako budú reagovať žiaci. Aké výrazy uvidím na ich tvárach, keď si vypočujú, aké to bolo chodiť bosý do školy vzdialenej desiatky kilometrov denne, aj v zime. Prvé topánky dostať od farára a nie od vlastnej rodiny. Nemať čo dať do úst, byť v situácii, keď išlo skutočne o život... Počúvali, sedeli nehybne. Bola som však veľmi prekvapená, keď prišlo ku kladeniu otázok a položená bola len jedna jediná. „Zachránila“ to aspoň pani riaditeľka svojimi otázkami - má totiž babičku, ktorá zažila SNP a vojnu - a výstižnými slovami ukončila besedu, keď povedala, že je rozdiel hrať počítačovú hru, ktorá len simuluje vojnu, ako ocitnúť sa jej zoči-voči. Naše reakcie by boli totiž úplne iné, ako tvrdíme teraz. Vystáva teda otázka, kde hľadať príčinu malého záujmu a nevedomosti žiakov a mladej generácie poznať to, za čo naši predkovia bojovali.

Za oblastnú organizáciu sme škole odovzdali Ročenku odbojárov 2016 a najnovšie číslo dvojtyždenníka Bojovník, ktoré vydáva SZPB, a ktoré môžu tvoriť podpornú a významnú funkciu vo vzdelávacom procese.

DEŇ UČITEĽOV – SYMBOL VĎAKY A UZNANIA

Text: Mgr. Zuzana Dunajčíková/Foto: Luboš Harušiak

UČITEĽOM...

*Opäť jeden ďalší zo školských dní...
A hoc sa škola žiakmi hmýri,
sme tu žiaci, no ste tu i vy.
Jeden deň v roku chceme venovať aj Vám.
Táto budova je len stavba,
vy ju robíte školou.
Ste nám priatelia, ste nám rodinou druhou.
Ste naši učitelia-
často terčom detských vtipov.
No je to len naša nevyzretosť,
ktorá nám vraví- ešte krok.
Ale keď niečo vyvedieme,
vždy ste tu, vždy to napravíme spolu.
Žiak a učiteľ, ruka v ruke.
My sme bez vás len deti,
a škola bez vás len budova.
Preto ak sa tradícia zachová
bude tu jeden deň,
ktorý bude patriť vám len.
Tak poďme spolu ďalej,
kým sme tu my žiaci, je tu nádej,
že nás niečo naučíte.
Nebojte sa, ukážte nám cestu a my sa nestratíme.*

S prvými jarnými kvetmi dňa 28. marca si už tradične pripomíname odkaz veľikána pedagogiky J. A. Komenského, ktorý bol hlboko presvedčený, že dobrá škola robí človeka lepším. Po stáročia sa vraciam k jeho myšlienkam a vzdávame hold jednému z najušľachtilejších povolání – povolaniu učiteľ.

Tradicia Dňa učiteľov má v sebe svoje čaro a nemyslím si, že rokmi by strácala na význame. Práve naopak, je nadčasová, pretože ako povedal už dávno J. A. Komenský: „Učiteľ bude vždy ten, ktorý v spoločnosti vzbudzuje ducha slobodného premýšľania a rozvíja cit osobnej zodpovednosti.“

Dobry učiteľ je múdry, spravodlivý, tvorivý, čestný, pracovitý, obetavý, priateľský a tolerantný, schopný načúvať žiakom, chápať ich a pomôcť im, spolupracuje s rodinou, buduje kladné medziľudské vzťahy. Dobry pedagóg je nielen učiteľom, ale zároveň aj psychológom, lekárom, diagnostikom, druhým „rodičom“ i priateľom s láskavým srdcom zaniieteným pre svoju prácu.

Práve preto je 28. marec dňom poďakovania učiteľom za doterajší prístup k žiakom i k práci, za ľudský postoj a veľkorysosť plnej

láskavosti a pochopenia, za trpezlivosť pri plnení náročných úloh výchovno-vzdelávacieho procesu. Už pol storočia nazývame tento deň „Deň učiteľov“. Je symbolom „vďaky a uznania“ nielen pre učiteľa v pravom zmysle slova, ale aj pre všetkých tých pedagogických aj nepedagogických zamestnancov školstva, ktorí tvoria neoddeliteľnú súčasť výchovno-vzdelávacieho procesu, bez ktorých by sa tento proces nemohol uskutočňovať. Ani starosta obce Lubina Ing. Martin Beňatinský nezabudol na tento významný deň a neoddeliteľnú súčasť obce Lubina. Nezabudol na nás, na našu Základnú školu s materskou školou S. Štúra v Lubine. V jedno popoludnie pozval súčasných i bývalých pedagogických i nepedagogických zamestnancov na stretnutie, ktoré sa uskutočnilo v priestoroch Obecného úradu v Lubine.

Pán starosta, pani prednostka a taktiež pani riaditeľka základnej školy sa milým slovom prihovorili svojim kolegom, poďakovali im za ich obetavú prácu, že sa rozhodli svoj potenciál, znalosti, ale i srdce venovať práci, ktorá vychováva našu budúcu generáciu. Na záver im popriali veľa zdravia, pracovného elánu, tvorivých síl a životného optimizmu.

Svojim učiteľom sa prihovorom, hrou na husliach a básňou prihovorili i žiaci základnej školy a spoločne vyslovili jedno veľké „ďakujeme“.

PODNIKATEĽKA SLOVENSKA ROKA 2015 JE Z LUBINY

Zdroj: www.podnikatelkaslovenska.sk/Foto: SBA

PODNIKATEĽKA SLOVENSKA – súťaž, ktorá dáva možnosť slovenským podnikateľkám zabojovať o prestížny titul a zviditeľniť svoje podnikateľské úspechy. Projekt Podnikateľka Slovenska, ktorý každoročne vyhlasuje Slovak Business Agency (SBA), je zameraný na rozvoj podnikania žien na Slovensku. Jeho hlavným cieľom je oceniť a vyzdvihnúť dôležité miesto žien vo sfére podnikania.

Do súťaže môže byť prihlásená/nominovaná podnikateľka, ktorá je na trhu aktívna aspoň jeden rok. Prihlásené dámy posudzuje hodnotiacia komisia, ktorá rozhoduje o víťazkách v troch kategóriách: Vynikajúca podnikateľka (podniká 3 a viac rokov), Začínajúca podnikateľka (podniká 1 až 3 roky) a Úspešná živnostníčka (podniká viac ako 3 roky). Okrem týchto kategórií je ešte jedna dáma ocenená titulom Podnikateľka Slovenska.

Absolútnou víťazkou súťaže Podnikateľka Slovenska roka 2015 sa stala Ing. Želmíra KOMORECHOVÁ, Kompava, s. r. o., z Lubiny.

Vyštudovala potravinársku biochémiu a už počas rodičovských povinností aktívne pracovala s firmou, ktorá vyrábala kojeneckú stravu. Tu prvýkrát nazrela do problematiky zdravej výživy. Následne pracovala v obchodnej firme, kde počas 10. rokov zbierala informácie, skúsenosti, kontakty, ktoré neskôr v plnej miere využila pri vývoji výživových doplnkov.

Od roku 2002 vyvíja spoločnosť Kompava produkty pre športovcov, ktorých účelom je zabezpečiť všetky funkčné látky, ktoré nie sú schopní prijať bežnou stravou. V roku 2007 bola sekcia športových výživových doplnkov rozšírená o sekciu farma doplnkov, ktoré preventívne podporujú zdravie nielen športovcov, ale každého človeka, ktorý sa o svoje zdravie zaujíma a stará. Produkty obsahujú v maximálnej miere prírodné zdroje surovín a sú vyvíjané tak, aby nemali žiaden vedľajší efekt a zároveň boli funkčné.

Keď spoločnosť pred 14-timi rokmi vznikala, ľudia sa veľmi nezaujímali o zdravie. Doplnky výživy boli určené najmä pre športovcov, prevažne vrcholových, prípadne tých, ktorí si budovali „svalovú hmotu“. Dnes ľudia pokročili obrovským skokom vpred, chcú žiť zdravo. Strava, stres a negativita sú však faktory, ktoré ľudské zdravie ovplyvňujú. Cieľom spoločnosti je preventívne ľudí viesť k zdravému životnému štýlu, podporovať ich snahu v udržaní dobrého zdravia do neskorého veku, prevenciou pomáhať eliminovať negatívne dopady nesprávneho životného štýlu a zároveň pomáhať dosahovať skvelé športové výkony.

„Motivuje ma rýchla doba, ľudia okolo a životný štýl, ktorý sa aj vďaka nám neustále mení v prospech človeka. Je nesmierne príjemné vidieť šťastných a zdravých ľudí, ktorým ste radou či doplnkom pomohli zorientovať sa v zdravej výžive. Každá prejavovaná vďačnosť vás ženie vpred a dodáva pocit užitočnosti vašej práce.“ Ing. Želmíra Komorechová

Slovenský polyhistor Belovho formátu oslavuje 180. výročie narodenia

Text: Ing. Simona Štepanovicová

Dňa 25. marca 2016 uplynulo už 180 rokov od narodenia významnej osobnosti – Jozefa Ľudovíta HOLUBYHO (*25.3.1836 Lubina - † 15.6.1923 Pezinok).

J. Ľ. Holuby patrí medzi najvýznamnejšie slovenské vedecké a kultúrne osobnosti. Bol nielen národne uvedomelým človekom a kňazom, ale aj prírodovedcom, historikom, archeológom, spisovateľom a národopiscom. Miloval ľud a jeho zvyky. Hoci veľa cestoval, takmer celý svoj život prežil na dedine. Bol botanikom svetového

mena a jedným z najlepších znalcov slovenskej flóry. Mal blízky vzťah k prírode, pričom si všímal a opisoval nielen rastliny, ale aj ostatnú prírodu a jej krásy, geologické útvary a faunu. Narodil v Lubine, kde bol jeho otec Juraj Holuby kňazom. Po skončení ľudovej školy študoval na gymnáziu v Modre, na evanjelickom lýceu v Bratislave a na bohosloveckej fakulte vo Viedni. Plných 48 rokov pôsobil ako farár v Zemianskom

Podhradí. Postupne sa vypracoval na významného botanika svetového mena. Dokázal nielen rozpoznať každú rastlinu, ale viacero, dovtedy nepopísaných, objavil. Ako botanik udržiaval styky s viac ako stovkou prírodovedcov z celého sveta. Vedeckej a popularizačnej činnosti venoval viac ako 70 rokov života. Ťažiskom jeho botanickej odbornej práce bola najmä floristika, bol špecialistom na rod *Rubus* (ostružina). Prírodovedci pokladajú Jozefa Ľudovíta Holubyho za najlepšieho znalca malín a černíc v celom Uhorsku. Až päťdesiatpäť druhov nesie jeho menom, ako aj ďalších dvadsať iných rastlín. Holuby bol vo svojej dobe najlepším znalcom kveteny Slovenska. Prispieval do päťdesiatich deviatich časopisov a zborníkov, z toho do štyridsiatich ôsmich českých a slovenských, do jedenástich nemeckých a maďarských a uverejnil okolo dvesto päťdesiat článkov a štúdií. Zostavil 3 herbáre. Prvý s vyše 12 000 exemplármi predal – v súčasnosti sa nachádza v Bukurešti. Druhý herbár, ktorý obsahuje zväčša rastliny z niekdajšej Trenčianskej župy, daroval Slovenskej muzeálnej spoločnosti v Martine. Svoj tretí herbár, ktorý začal zakladať

na penzii v Pezinku a je zameraný na kvetenu pezinského okolia, obsahuje do 1 200 druhov rastlín. Tento herbár venoval Botanickému ústavu Karlovej univerzity v Prahe. Významná je aj jeho zbierka machov (približne 3 000 exemplárov), ktorá sa nachádza v rumunskom Kluži. Jeho najväčšou botanickou prácou je klasické dielo *Flora des Trencsiner Comitatus* z roku 1888. Venoval sa využívaniu rastlín v ľudovom lekárstve i mykologickému výskumu. Okrem toho sa venoval zaznamenávaniu slovenských rozprávok, zvykov, mravov, ľudovému liečiteľstvu, výtvarným prejavom, duchovnej a materiálnej kultúre slovenského ľudu vôbec. Mnoho jeho prác, najmä historických, ostalo v rukopisoch. Jeho spomienky na mladosť a štúdiá boli vydané knižne pod názvom *Rozpomienky*. Rozprávky, povesti a rôzne postrehy zo života slovenského ľudu boli vydané v knihe *Národopisné práce a Obrazy zo života*. Na základe jeho článkov z oblasti archeológie robil Archeologický

ústav SAV v Nitre na území Zemianskeho podhradia úspešný dlhoročný archeologický prieskum. Napriek tomu, že zastával mnoho významných funkcií (predseda Prírodovedného spolku Trenčianskej župy, člen Národopisnej spoločnosti československej, prvý čestný člen Československej botanickej spoločnosti a pod.) bol veľmi skromný. Na jeho počesť udeľuje Slovenská botanická spoločnosť pri Slovenskej akadémii vied od roku 1984 vynikajúcim botanikom pamätnú Holubyho medailu za mimoriadnu prácu v botanike. V okolí malokarpatských miest Modra a Pezinok bol na jeho počesť zriadený Náučný chodník Cesta Dr. J. L. Holubyho s 15-timi zastávkami. V múzeu – v Rodnom dome S. Štúra v Lubine je expozícia venovaná i životu J. L. Holubyho. V Zemianskom Podhradí je zriadený Pamätný dom J. L. Holubyho a Ľudovíta Riznera. Holuby zomrel v Pezinku, jeho hrob zdobí pomník vytvorený popredným slovenským architektom Dušanom Jurkovičom.

VÝLET NA MAJER

Text: Anna Sláviková

V jeden krásny slnečný deň sa vyberie skupina mladých ľudí na celodenný výlet po svojom okolí. Je krátko pred koncom školského roka a ich triedny učiteľ, zároveň vyučujúci dejepis, si chce overiť ich znalosti. „*Žiaci, preberali sme už históriu nášho podjavorinského kraja. Vieme, že osídľovanie úpätia Malých Karpát začína... no kedy? Juraj*“. Ticho. Žiak Juraj mlčí a ostatní taktisto. „*Ešte v dobe kamennej*“ - pomôže im učiteľ. „*No a tá bola... Janka, prezrad' nám*“. Zasa ticho. „*No tak, tipni si. Dnes neznámkujem. Pomôžem ti. Bolo to ešte pred narodením Krista. Už len zostáva uhádnuť tisícročie...*“ „*Sto*“ - odpovie Janka.

„*Čo sto?*“ - zopakuje po nej učiteľ. „*Sto tisíc rokov pred Kristom*“. Decká sa rozrehocú. „*Nesmejte sa*“ - upozorní ich učiteľ. „*Nemýli sa. Ťažko je presne určiť tento dátum, no podľa vykopávkov, ktoré sa tu našli, podľa ľudských kostier i množstva kamenných nástrojov z náleziska tehelne na okraji neďalekého Nového Mesta nad Váhom, ba aj v chotári Starej Turej, ktorá je vďaka čiarou zo päť kilometrov, by to obdobiu aké Janka uviedla celkom zodpovedalo. Samozrejme, presne sa to zistiť nedá, ale už v období 150 tisíc až 80 tisíc rokov pred Kristom sa nachádzajú najstaršie stopy o pobyte človeka na tomto území.*“ „*Ktovie, prečo práve tu?*“ - vyslovil počudovanie Ján. „*Asi radi lyžovali, a na týchto svahoch im to šlo jedna radosť*“ - pokúsil sa byť vtipný Maroš. Mladí sa smiali a Róbert utrúsil: „*Možno mali lepšie vleky ako sú teraz na Javorine. Ktovie, koľko stál lístok na vleč?*“ - rozvíjal svoju mládežnícku fantáziu ďalej. „*Keďže boli vtedy jedna veľká rodina, asi boli vleky zadarmo*“ - prispela do debaty Olívia. „*Tak, na toto vám neviem dať zaručenú odpoveď*“ - zamiešal sa učiteľ, „*ale lyžovať sa mohli hádam až neskôr. Keď dokázali drevo opracovať a skombinovať ho s kovovým pripevnením, ktorému dnes hovoríme viazanie. Pochybujem, že by šnúrky zhotovené z kože dokázali udržať nohu pevne pri lyži. Okrem toho, mali iné starosti. Potrebovali jesť, zháňať si potravu*“. „*Zabehli do McDonalda*“ - uštedrila poznámku Klárka. „*Ich McDonal-dom bol les, v ktorom lovili zver, alebo neďaleké rybníky plné rakov a rýb*“ - uviedol informáciu na pravú mieru dejepisár. „*Radšej poďme*“ - duril skupinku ďalší žiak, ktorý sa zatiaľ svojimi vedomosťami neprejavil. „*Ja som za*“ - odobril jeho nápad učiteľ, „*máme pred sebou ešte riadny kus cesty*“.

Mladí si prehodili cez plecia ruksaky, ktoré medzičasom zhodili na zem. „*Je tu krásne*“ - vzdychla si Olívia, len čo urobila zopár krokov. „*Občas sem chodievame aj so sestrou a na tejto lúke sme sa raz opaľovali*“ - prezradila kamarátom. „*Dúfam, že bez plaviek*“ - nedala zvedavosť Jurajovi, „*alebo aspoň*

hore bez. Škoda, že som tu nebol“ - zalamentoval. „*Ešte dobre, že sa tadiaľto neprechádzala čachtická pani. Už by si nemusela ísť ani na transfúziu*“ - utrúsil Jozef. „*Bezplatná kvapka krvi*“ - pridala sa ďalší. „*Je celkom možné, že sa na koni zatúlala až sem*“ - informoval učiteľ. „*Veď tieto pozemky patrili pod čachtické panstvo. Vdova Uršula Kanižajová, ktorej dal po smrti manžel Tomáša Nádaždyho kráľ Maximilián I. túto časť panstva do zálohy, bola vraj veľmi láskavá a citlivá. Od svojich úradníkov vyžadovala, aby na pochôdkach za robotou šetrne zaobchádzali s chudobou. Nezabúdajme, že šlo o časy poddanstva.*“ „*To vieme. Poddanstvo zrušil až František Jozef, syn Márie Terézie v 17. storočí*“ - blysol sa vedomosťami Juraj. „*Správne. A keď si už začal, čím sa ešte zapísal do dejín tento habsburský panovník?*“ - obrátil sa s otázkou učiteľ na Jozefa, ale postupne aj na iných. „*Zaviedol tolerančný patent. Luteráni mohli stavať kostoly*“ - povedal jedným dychom Jozef. „*Ty si ale múdry*“ - so smiechom zahlásila Otília. „*Ano*“ - potvrdil učiteľ. „*Vráťme sa radšej k tej krvavej Alžbete. Čo mala spoločné s láskavou Uršulou?*“ - opýtal sa Ján. „*Alžbeta Báthoryová, ktorá sa vydala za Františka Nádaždyho bola predsa jej nevestou*“ - vysvetlil učiteľ. „*Páni, dve príbuzné a také rozdielne povahy*“ - čudovala sa Janka. Mládež sa pristavovala a znova pokračovala. „*Pozrite sa, čo je to tam za barabizňu?*“ - ukazuje prstom Otília. Všetci sa otočia smerom, kde ukazuje ich spolužiačka. „*To je predsa majer*“ - znalecky povie Janka. „*Chudáčik, je úplne na spadnutie*“ - doloží. „*Dobre, že si si ho všimla*“ - pochválil ju učiteľ. „*Chcel som vám o tejto stavbe niečo povedať. Poďme sa naň pozrieť bližšie*“ - a už aj všetci idú k osamotenému domu, vedľa ktorého je kopa surových tehál a len chabé torzo steny naznačuje, že tu niekedy dávno mohlo stáť obrovské stavisko. „*Tak tento majer, má milí moji, dlhú a zaujímavú históriu. V starých knihách sa spomína už v 15. storočí, kedy čachtickému panstvu vládli Štiborovci. V zozname sa uvádza majer Nechvan.*“ „*Po našom Nehvanec*“ - ozve sa Janka. „*Ano. Naši ľudia si zvykli prispôbovať názvy po svojom. Nevyhol sa tomu ani Nechvan, hoci my pod označením Nehvanec poznáme tú časť našej obce, kde bolo voľakedy JRD, ale aj role siahajúce od Hrnčiarového až po osadu Pod kamienu. Prakticky až po horu Ostrý vrch.*“ „*No, ale hádam tieto ruiny nemajú vyše päťsto rokov*“ - zapochybuje Ján. „*Samozrejme, že nie*“ - rozptýli jeho pochybnosti učiteľ. „*Keďže šlo o strategicky veľmi výhodné umiestnenie, rozhodla sa grófska rodina Erdődyovcov postaviť v roku 1807 na týchto miestach nový majer.*“ „*A načo im bol, veď bývali niekde v Maďarsku, nie?*“ - čuduje sa Janka. „*V tých časoch*

predsa po Maďarsku nebolo ani chýru“ - uzemnil ju Jozef. „Existovalo Rakúsko-Uhorsko a to bolo aj na tomto území, ty múdra“ - s opovrhnutím dodal. „Tuším v tom nemáte jasno“ - zasiahol učiteľ. „Rakúsko-Uhorská monarchia na čele s cisárom trvala do...?, no dokedy?“ „Do konca I. svetovej vojny, do roku 1918“ - suverénne zahlásil Jozef. „Teda tí Erdödyovci vlastnili tunajšie pozemky, ktoré kúpili od Habsburgovcov. Každá vláda mala svoju armádu, ktorú bolo treba živiť a kdesi museli byť ustajnené aj jazdecké kone. A práve k tomuto účelu slúžil Nechvanecský majer“. „Páni, toľkokrát som šiel okolo a ani mi neprišlo na um zamyslieť sa, čo je to za stavbu a načo volakedy slúžila“ - vypustil jedným dychom zo seba Karol, ktorý po celý čas iba čušal a neveriacky zísal. „Teraz si ju budeš viac vážiť?“ - so smiechom sa pýtal Ján. „A čo, keby si zobral vedierko a maltu a trochu zalepil tie medzierky v stene?“ - s otvoreným výsmechom dodal Ján. „Možno sa vám to zdá byť smiešne, ale táto schátralá stavba zohrala veľmi dôležitú úlohu v tomto kraji a ktožehovie, koľko dobrodružstiev sa skrývalo za jej niekdajšími pevnými múrmi“ - povie učiteľ. „Mne však vrta hlavou, prečo ho stavali práve tu, uprostred polí, ďaleko od osady, vlastne kdesi na konci sveta“ - vychrlila otázka Otilia. „Ved' práve preto“ - vysvetľuje učiteľ. „Decká, my stojíme iba tri-štyri kilometre, vtedy merali vzdialenosti v jutrách, od moravského a českého kráľovstva. Cisárska rakúsko-uhorská monarchia musela mať pri hraniciach s inou mocnosťou vojsko. Verím, že to bol hlavný dôvod, prečo tu postavili Štiborovci pred piatimi storočiami prvé obydlie, ktoré malo slúžiť na viacero účelov. Jednak bolo prístreším pre podriadených, ktorí mali na starosti bezpečnosť monarchie, a podobne ako aj iné majere či už v Rudnom, na Myjave i ďalších miestach zabezpečovali zásobovanie obilím a zrejme aj dobytkom alebo divinou“ - rozvravel sa učiteľ. „V tom ved'ajšom dome, v ktorom dnes žijú nejakí ľudia, zrejme býval personál“ - doplní učiteľove domnienky Otilia. „Viem si predstaviť, koľko lások sa tu stretlo“ - pridala poznámku ako bonus. „Nemýl si to so zemianskou kúriou“ - upozornila ju Janka. „To nebol Alžbetin dvor“ - mladí sa rozchichocú. „A ktožehovie, môžeme sa iba domnievať, čo sa na týchto miestach odohrávalo, ale tam, kde sú ľudia, sa udeje kadečo. Lásky nevnímajúč“

- tajomne naznačil učiteľ. „Neviem si predstaviť, že by som sa objímala s nejakým vojakom v špinavej a tvrdej ľanovej uniforme, či z čoho sa vtedy šilo. Raz sme u babky vyhadzovali z povaly staré handry. Už boli takmer úplne rozpadnuté, neviem načo ich babka skladovala. Ledva som ich vytiahla zo zaprášenej, rozpukanej drevenej truhlice. Pripomínali mi skôr dolámané drôty. Vraj to boli kedysi parádne vyšívané gate, v ktorých chodil k nej dedko na pytačky, preto ich tak odkladala. A hneď pod nimi som nadabala na vojenský mundúr. Hrozné, div, že som sa neporezala na tej tvrdej látke. Stavila by som sa, že boli z plechu“ - poinformovala spolužiakov Olívia. „Žiaľ, nemôžem ti to ani potvrdiť, ani vyvrátiť, takže to ponechám na vašu bujnú fantáziu“ - rezignoval učiteľ. „Moja fantázia nie je až taká bujná“ - priznal sa Karol. „Asi preto, že som tu nič romantické nikdy nevidel. Ešte donedávna, kým fungovalo Rolnícke družstvo, tu bol ovčinec. Vidal som tu baču, aj jeho honelníkov, ale vždy sme sa len pozdravili“. „Čo si myslíš, že tí by ti vedeli povedať ako to bolo za Františka Jozefa či Márie Terézie?“ - posmešne ho uzemnil Jozef. „Nič také som nechcem povedať“ - zahriaknuto riekol Karol. „Nechcem, aby ste sa poškriepili kvôli tomu, čo už nemôžeme dokázať“ - prerušil ich učiteľ. „Ale čo je veľmi pravdepodobné, priam isté, že po týchto miestach chodil a zbieral bylinky známe a neskôr na celom svete uznávaný botanik Jozef Ludovít Holuby. Určite ste na hodinách prírodopisu našli mnohé jeho nákresy a popisy bylín. Preslávil sa aj obrovským herbárom a viacerými prácami, ktoré vydal pod názvom Kvetena župy Trenčianskej a Kvetena Javoriny nad Lubinou. Niektorým druhom rastlín venoval mimoriadnu pozornosť - ostružine, po našom čiernej maline, ale aj ruži, jastrabníku a mäte. Po Holubym je pomenovaných asi dvadsať rastlín. V tomto kraji sa narodilo a pôsobilo viacero vzácnych osobností, no žiaľ nikto podrobnejšie nezachytil udalosti, ktoré sa mohli v objekte majera, pri ktorom stojíme, udiať. Takže sa môžeme niektoré veci len a len domnievať. Za tých veľa storočí nad týmito niekdajšími múrmi vyšlo tisícokrát slnko a zastrelilo ich množstvo mrakov. Možno takých hustých, ako sa o chvíľu priženú aj sem. Takže by bolo vari vhodnejšie, keby sme sa pobrali spať skôr, ako tu premokneme do nitky“ - ukončil polemiky učiteľ a dal povel na odchod.

Otvorenie sezóny na Minifarme

Text a foto: Ing. Mgr. Katarína Ježíková, MiniFarma

Minifarma sa nám s prvými jarnými lúčmi prebudila zo zimného spánku. Na náš dvor pribudli malé kuriatka, káčatka, zajáčikovia, jahniatka i teliatko. Bol by hriech neukázať ich zvedavým detičkám. Naše brány sme otvorili na Veľký Piatok 25.3. Zvieratka si postupne zvykali na húfy návštevníkov. V sobotu a v nedeľu sme program obohatili o veľkonočné tvorivé diel-

ničky, kde si malí šikovníci vyrábali kapsičky v tvare zajačika či kuriatka. Úspešné bolo aj maľovanie na tvár a tak po farme behali malé princezné, motýlikovia, víly, tigre či komiksové postavičky. Popri tom deti sledovali ako mama kvočka vodí po farme maličké kuriatka. Mohli si pohladkať drobných zajkov,

nakŕmiť kozy, ovečky, či lamy, povozit' sa na koníkoch alebo kŕmiť teliatko mliekom z fľašky. V pondelok sa vzduchom niesla súťažná atmosféra, deti s rodičmi hľadali po farme ukryté veľkonočné vajčička. Za prinesené vajčičko sme rozdávali tradičné lubinské drevené hračky. Žiadny malý návštevník neodíšiel sklamaný.

Keď je šašo v obkľúčení

Ľúto nám bolo iba tých, ktorí boli cez víkend chorí a na farmu preto s rodičmi ísť nemohli. A že ich nebolo málo. Tak sme vymysleli hneď ďalší víkend podujatie Prvý apríl a šaškovský víkend. A ako inak osláviť deň bláznov, ako prítomnosťou samotného šaška. Šaško bol na farme celé tri dni. A i keď bolo v piatok dosť chladno, zvyšok víkendu už bolo krásne slnečné počasie a prišlo veľa detičiek s rodičmi. Šaško bol vďaka deťom celé dni v obkľúčení. Robil krásne balónikové kvetinky, zvieratká, meče,... Čo si len deti zažiadali. Maľovali sme i na detské tváričky – ako inak, šaškov. A v stodole prebiehali tvorivé dielničky so šaškovskou tematikou.

Minifarma oživa každý víkend medzi desiatou a šiestou hodinou. Tento víkend budeme vítať novorodené jahniatka, ten ďalší strihať ovečky a čoskoro nás čakajú i oslavy Dňa matiek. Nezabudnite, že obyvatelia Lubiny majú vstup na farmu zadarmo. Prosíme však aby ste sa ohlásili v predajni vstupeniek, kde obdržíte farebný identifikačný náramok. Budeme radi, ak sa prídete pozrieť aspoň na chvíľku, s deťmi či vnúčatami, za zvieratkami či na ihrisko ☺

CHRÁŇME SI NAŠE LESY A PRÍRODU

Text: Zdenka Dekanová/ Foto: archív Luboš Lošák

*„Pozdravujem Vás lesy, hory,
z tej duše pozdravujem Vás!
Vy k žitiu privediete zas,
vy vzkriesite, vy zotavíte,
z jatrivých vyliečíte rán...“
(P. O. Hviezdoslav)*

Nad Lubinou, mojou rodnou dedinou, sa vypína malý lesík Skalka. V minulosti tu bola krásna príroda, ktorá lákala deti, mládež a dospelých. Mám na ňu nádherné spomienky a iste i moji rovesníci. Tu sme trávili krásne detstvo hrami, výletmi a zberaním lesných plodov. Rástlo tu veľa hřibov a pochutnávali sme si na chutných čiernych a červených malinách. V letných mesiacoch tu mládež poriadala majálesy a junálesy. Boli to tanečné zábavy, kde hrala do tanca dychovka, obvykle z Moravy. Bývalo tu krásne a veselo, tešili sa deti i dospelí. Boli sme všetci hrdí na svoju Skalku, na náš milovaný lesík, ktorý sme obdivovali. Žiaľ, všetko pominulo. Teraz sa lesík zmenil na vyrúbané torzo. Pred niekoľkými mesiacmi tu prišli

ľudia, ktorí nešetným spôsobom rúbali les a drevo si odviezli domov. Je možné, že mali od lesnej správy povolenie a drevo iste zaplatili. Je nám však veľmi ľúto, že lesík stráca svoju

Krásna Skalka 10 – 15 rokov dozadu

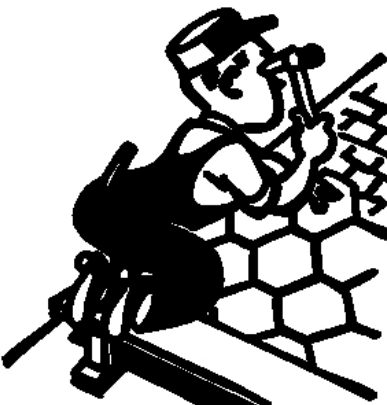
krásu, redne a redne a pomaly sa stráca a možno po čas, keď už zmizne úplne, hrozí nám i zosuv pôdy. Keď dotyční rubači vyrúbali hrubé zdravé stromy, mali po sebe upratať i tenké drevo i celé prostredie v lese, prípadne vysadiť toľko mladých stromčekov, koľko starých vyrúbali. To je však ich problém, ako sa zachovali. Iste aj problém kompetentných, prípadne

vlastníkov, ktorým les patrí a sú zaň zodpovední. Drahí rodáci, malo by nám všetkým záležať na tom, aby sme žili v peknom životnom prostredí, aby sme dýchali čerstvý vzduch, aby sme pozerali na krásnu prírodu, plnú zelených stromov, kríkov a pestrofarebných kvetov. Nedovoľme, aby nám prírodu ničili vandali, veď tu žijeme iba veľmi krátko.

AKO SME REPAROVALI STRECHU

Text: Anna Sláviková

Každý vie, že strecha na dome podlieha nielen poveternostným podmienkam, ale i zubu času. A ten náš zub bol už dosť starý na to, aby mal právo byť aj deravý. Mama nás už dlhšie upozorňovala, že na povalu musí podkladať kýble, lebo tam pri dažďoch zateká. A tak sa jedného dňa brat odvážil pustiť do opravy deravej strechy. Bola pokrytá eternitovou krytinou, a ako na potvoru, najväčšie diery boli na jej vrcholci, čo bolo vo výške asi tak sedem - osem metrov nad zemou. Išlo o veľmi nebezpečný, takmer horolezecký výstup. Nevýhodou bolo, že brat nemal nijaké horolezecké náradie, iba obyčajný dlhý drevený rebrík, ktorého spružle už mleli z posledného. Prizval ma k spolupráci. Vyšli sme na najvyššiu povalu, teda priestor o poschodie vyššie ako boli výšky, vybral zo strechy niekoľko eternitových škridlic v tvare štvorca, obviazal mi okolo pása remeň a ten zároveň prevliekol cez spružle rebríka, umiestneného

z vonkajšej strany strechy. Poslúžila som vlastne ako poistka. Ibaže mojou istotou boli iba chatrné latky červotočom prežratého krovu. Zakaždým, keď sa brat načiahol po nový kus eternitu, vzniesla som sa pár centimetrov nad podlahu, pretože ma svojou váhou prevážil. Keď eternitovú krytinu zapasovával do krovu, dopadla som päťami na zem. Hompálala som sa tam ako na hojdačke, po našom na kvačici, či presnejšie vysunutej artistickej hrazde. Ruskí cirkusanti takéto cviky nazývajú „vôzdušnaja kreácija“. Keby sa nedajbože bol brat na hladkej a teda aj klzkej eternitovej streche zošmykol, hádam by ma bolo aj pretrhlo na dvoje. Ten tlak pod jeho váhou bol taký silný, že by vyrovnal aj tú najpokrivenejšiu chrbticu. Náš tím zvládol zaťažkávaciú skúšku bravúrne, my sme sa nedokaličili, eternitové škridly sme vymenili, a tie fungovali ešte mnoho rokov bez toho, aby do domu pretiekla čo i len kvapka.

MOS Miškech Dedinka informuje

Text: Viliam Harušťák, riaditeľ MOS Miškech Dedinka

10.3.2016

Výročná posledná hodnotiaci schôdza organizácie Lyžiarskeho klubu Chríb – ukončenie činnosti vzhľadom dlhoročným zlým zimným snehovým podmienkam je prevádzka lyžiarskeho vleku neudržateľná.

11.3.2016

Stolnotenisové stretnutie MOS Miškech Dedinka – Gardencentrum Trenčín s výsledkom 13:17 pre hostí v Osvetovom dome Dr. M. Hodžu v Miškech Dedinke

12.3.2016

Tvorivá dielňa priamo v záhradách, praktické ukážky rezu a strihu ovocných stromov a kríkov drobného ovocia. Druhá časť sa konala v Osvetovom dome Dr. M. Hodžu v Miškech Dedinke na tému ochrana proti škodcom biologická a chemická. Lektor podujatia bol p. Marián Krajčík z firmy Gardencentrum Trenčín.

13.3.2016

Nešporné služby Božie v Osvetovom dome Dr. M. Hodžu v Miškech Dedinke

18.3.2016

Zdravotnícka prednáška a beseda s p. MUDr. Radovanom Amerom, ambulancia ORL – ušné, nosné, krčné, nemocnica Myjava

19.3.2016

Hodnotenie činnosti FS Javorinka a zároveň uvedenie do života DVD Basa 2016 a DVD 1995 /digitalizácia/

26.3.2016

Tradičná tvorivá dielňa, pletenie veľkonočných korbáčov z vŕbového prútia konaná pred Osvetovým domom Dr. M. Hodžu v Miškech Dedinke. Tvorivú dielňu viedol majster košíkar Ladislav Grambál zo Starej Turej.

08.04.2016

MOS Miškech Dedinka zorganizovala pre občanov obce au-

tobusový zájazd do Trenčína na výstavu Záhradkár, včelár, zdravotný štýl

10.04.2016

Nešporné služby Božie v Osvetovom dome Dr. M. Hodžu v Miškech Dedinke

16.04.2016

Svadobná hostina novomanželov Švancarových a Sochových zo Starej Turej a Čachtíc.

30.04.2016

Tradičné stavenie májov v Miškech Dedinke pred Osvetovým domom Dr. M. Hodžu a hasičskou zbrojnicou, Hrnčiarovom, Podkozinciach, Zahradskej /koniec sveta/.

V rámci stavenia májov vystúpenie FS Javorinka deti pre Osvetovým domom Dr. M. Hodžu

Stále akcie:

- Rozhlasové relácie. Názorná propagácia podujatí, oznamy obce Lubina
- otvorená knižnica každý utorok od 17:00 hod. do 18.00 hod.
- Príprava programu FS Javorinka deti v utorok a FS Javorinka dospelí v nedeľu 1x týždenne

Pripravujeme:

07.05.2016 Podjavorinské folklórne slávnosti, amfiteáter Roh, vystúpenie FS Javorinka deti a dospelí, začiatok o 13:30 hod.

07.05.2016 Ľudová veselica v Bistre Tri sestry od 19:00 hod.

28.05.2016 I. ročník súťaže v kosení ručnou kosou pod názvom „Lubinská kosa“, lokalita Zelená cesta /medzi Miškech Dedinkou a u Valenčíkov/

12.06.2016 Vystúpenie FS Javorinka deti v Uherskom Brode

KORBÁČIKY, korbáče

Text a foto: Viliam Solovič

V sobotu 26.3.2016 pred Osvetovým domom Dr. Milana Hodžu v Miškech Dedinke, uskutočnili Miestne osvetové stredisko (MOS), kde je riaditeľom Viliam Harušťák (na snímke sediaci druhý zľava), spolu s Miestnym spolkom Slovenského červeného kríža (MS SČK), tradičnú akciu Tvorivá dielňa, zameranú tento raz na pletenie korbáčov. Ako hosť prijal pozvanie známy košíkár Ladislav Grambal zo Starej Turej (na snímke sediaci prvý zľava), ktorý prítomným ukázal niekoľko spôsobov pletenia korbáčov.

Pietna spomienka v Cetune aj s účasťou obce Lubina

Text a foto: Viliam Solovič

Dňa 28.2.2016 pri príležitosti pietnej spomienkovej slávnosti k 71. výročiu Partizánskeho boja v Cetune k pamätníku padlých a umučených položili veniec vďaka za obec Lubina, zľava: člen výboru ZO SZPB Emil Janovic, zástupca starostu Ivan Krúpa, prednostka OcÚ Ing. Simona Štepanovicová, poslanec Obecného zastupiteľstva Branislav Znachor.

Jeden z najstarších a najaktívnejších spolkov v obci oslávil jubileum

Text a foto: Viliam Solovič

Dňa 28.2.2016 sa v Osvetovom dome Dr. Milana Hodžu v Miškech Dedinke uskutočnila Výročná členská schôdza (VČS) Miestneho spolu Slovenského červeného kríža (MS SČK) za rok 2015. Na nej Jaroslava Valenčíková privítala z hostí: starostu obce Ing. Martina Beňatinského, z Územného spolku SČK Trenčín Martu Vašinovú, predsedu družobného MS SČK Hrušové Branislava Ostrovského, riaditeľa MOS Viliama Harušťáka. Taktiež srdečne privítala všetkých členov i darcov krvi. Pekný kultúrny program pre prítomných pripravili deti z DFS Javorinka Miškech Dedinke. Vo svojej bohatej správe, predsedníčka MS SČK Mgr. Ivona Martinková okrem iného povedala:

„Milí naši členovia tento rok je výnimočný v tom, že slávieme 65. výročie od založenia nášho spolku. Áno je to tak, 5. januára tohto roku uplynulo plných 65. rokov, čo sa vďaka pánovi učiteľovi Gustávovi Rubaninskému a ďalším 26 dobrovoľníkom zrodil náš miestny spolok červeného kríža. Na poste predsedu sa po pánovi Rubaninskom vystriedali ďalší učitelia, a to pán učiteľ Peter Šupelák a Martin Čulen, potom viedla náš spolok 15 rokov pani Katarína Solovicová, ktorá bola v 50 a 60-tych rokoch členka okresného výboru ČSČK. Bola prvou ženou – darkyňou, vyznamenanou Jánskeho plakety v Trenčianskom kraji. Po pani Solovicovej viedol červený kríž pán Ján Hollý, Drahomír Rubaninský, Jaromír Solovic, učiteľky – pani Darina Fajnorová a pani Vlasta Mackovýchová. Po nich prevzal štafetu pán Martin Valenčík, pán Milan Kopec, pani Darina Uhrová a pani učiteľka Emília Valenčíková. Od roku 1980 viedla náš spolok pani Anna Pribišová a v roku 1987 sa vedenia spolku ujíma na dlhých 25 rokov pani Elenka Krúpová, ktorá bola najdlhšie pôsobiacou predsedníčkou. Všetkým predsedom, ktorí náš spolok viedli žijúcim, ale i tým nežijúcim, ako i všetkým našim členom a funkcionárom ďakujem za všetku tú prácu, ochotu a humanitu vďaka, ktorej udržali našu organizáciu pri živote dlhých 65. rokov. Táto skutočnosť je odrazom ich a našej hlbokej ľudskosti, ako i poznania, že

ľudský život má absolútnu cenu. Je i naplnením morálneho kréda červeného kríža, že ľudia by si mali vzájomne a nezištne pomáhať. Vážení členovia, rada by som pri tejto príležitosti spomenula ešte jedného jubilanta, ktorý sa v tomto roku oslávi 80-tku. Hoci je už v seniorskom veku, vôbec nato nevyzerá, no napriek tomu už od začiatku svojej existencie potreboval pomocnú ruku. Túto láskavú, obetavú pomocnú ruku mu už od roku 1965 podáva pán riaditeľ Osvetového strediska Vilko Harušťák, a tým jubilantom je náš krásny kultúrny dom. Náš kultúrny dom, ktorý bol postavený v roku 1936 a pre našu organizáciu od jej začiatku predstavuje prístav a zázemie. Ved' práve tu sa vďaka pánovi Harušťákovi konajú všetky naše schôdzy a zasadania. Tu sa uskutočňujú i odbery krvi našich dobrovoľných darcov, prednášky a kurzy.

Teraz, by som Vás rada oboznámila s činnosťou nášho spolku v roku 2015.

Dňa 24.01.2015 som sa spoločne s našou členkou pani Milenou Ďugelovou, zúčastnila na Výročnej členskej schôdzy nášho družobného spolku Hrušové, kde nás pozval jeho predseda pán Ostrovský. Dňa 01.03.2015 sa konala tu v osvetovom dome Výročná členská schôdza Červeného kríža, na ktorej sa zúčastnilo 39 ľudí. Na schôdzy sme zhodnotili činnosť nášho spolku v roku 2014 a pripravili plán činnosti na rok 2015. Dňa 16.apríla 2015 sa 11 našich členov zúčastnilo brigády, ktorá bola zameraná na čistenie a upratovanie Osvetového strediska v Miškech Dedinke. Dňa 02.05.2015 sa začala príprava na dobrovoľný odber krvi zasielanie pozvánok, roznášanie plagátov, zabezpečenie pohostenia a darčiekov pre dobrovoľných darcov krvi. Dňa 12.mája 2015 sa konal tu v osvetovom dome dobrovoľný odber krvi, ktorý zabezpečovali naši priatelia z Transfúznej stanice v Trenčíne. Odberu sa zúčastnilo 29 BDK. Rada by som touto cestou poprosila našich členov, ktorí v obci Lubina nemajú trvalý pobyt, alebo darujú krv mimo Trenčianskeho kraja, aby pri získaní ocenenia za darcovstvo

túto skutočnosť oznámili nášmu spolku. Tento rok sme opäť bohatší o dobrovoľných darcov krvi, ktorí získali významné ocenenia. Striebornú Jánskeho plaketu získali naši dvaja členovia Dalibor Jamborek a Marek Zemanovič. Bronzovú Jánskeho plaketu získal Lubomír Žabka. Rada by som spomenula i našich darcov u premiantov, držiteľov Kňazovického medaily a to pani Ludmilu Gulánovú, ktorá má absolvovaných 83 odberov a pána Antona Kolára, ktorý má ku dnešnému dňu na svojom konte 137 odberov.

Predsedníctvo MS SČK zľava dolu: Anna Krásna, Vlasta Dunajčíková, Mária Otiepková, Anna Jurčová, Dana Harušťáková. Hore zľava: Jaroslava Valenčíková, Mgr. Ivona Martinková, Darina Uhrová, Monika Rubaninská, Milena Ďugel'ová (revizorka). Na snímke chýbajú Stanislava Reptová a Ludmila Jarábková.

Naši členovia sa pravidelne zúčastňujú i akcií konaných v spolupráci s MOS v Miškech Dedinke pod vedením V. Harušťáka. V mesiaci október 2015 som pripravovala žiadosť na rozpočtové požiadavky nášho spolku na rok 2016 z rozpočtu obce Lubina. V mesiac november 2015 (presne 12.11.) som sa zúčastnila spoločne pánom Ostrovským predsedom družobného spolku

v Hrušovom schôdze predsedov MS na Územnom spolku SČK v Trenčíne. Schôdzu viedla pani riaditeľka MVDr. Mgr. Janka Koppiová a pán MUDr. Milan Masaryk predseda Územnej rady. Preberala sa činnosť jednotlivých spolkov, ako i postavenie SČK v našej spoločnosti celkovo. Trend svedčí o úpadku kompetencií ČK i počet členov ČK sa znižuje. Na schôdzi som od pani doktorky prevzala 9 teplomerov a 20 auto lekárničiek, ako vyrovnanie 2% z podielových daní za rok 2014. Auto lekárničky budú odovzdané v mesiaci máj 2016 našim dobrovoľným darcom pri odbere krvi ako darček. Ďalej sme prevzali sociálny balíček v podobe potravinovej pomoci, ktorý bol odovzdaný pani Ivete Harušťákovej, Miškech Dedinka. V priebehu roku 2015 sa priebežne podľa potreby vykonávali všetky administratívne úkony spojené s vedením nášho spolku. V roku 2015 sme získali 4 nových členov, traja členovia sa odhlásili. V roku 2015 zomreli 4 naši členovia. Ku koncu roka 2015 sme evidovali 131 členov. Som veľmi rada, že v roku 2016 sa nám podarilo naplniť naše predsavzatie a získali sme 6 nových členov. Takže do roku 2016 vstupuje náš spolok so 137 členmi. Náš MS vedie 10 členné predsedníctvo. Naše predsedníctvo sa schádza v priebehu roka podľa potreby, pri zabezpečovaní a organizovaní rôznych akcií. Ďakujem všetkým členkám za dobrú spoluprácu. Moje poďakovanie patrí i všetkým našim členom za prácu, ktorú pre náš spolok vykonávate. Ďakujem riaditeľovi Osvetového strediska pánovi Vilkovi Harušťákovi za dobrú spoluprácu a pomoc pri organizovaní našich akcií. Poďakovanie za spoluprácu patrí i našim dobrovoľným hasičom. Pánovi starostovi Ing. Martinovi Beňatinskému ďakujem za finančnú pomoc poskytnutú formou dotácie na rok 2016 v sume 200,-Eur, ktorá bude použitá na podujatiach Výročná členská schôdza, Dobrovoľný odber krvi a Október mesiac úcty k starším. Zároveň mu ďakujem aj za darčeky pre našich významených darcov krvi.“

**Miestny spolok Slovenského
červeného kríža Miškech Dedinka
prostredníctvom mobilnej jednotky
Národnej transfúznej služby
organizuje**

**ODBER
KRVI,**

**ktorý sa uskutoční dňa
16. mája 2016**

**v
Osvetovom Dome Dr. Milana
Hodžu v Miškech Dedinke
v čase
od 8.00 hod. do 10.00 hod.**

SRDCE SLOVENSKA - Banská Bystrica, okolie a Kremnica

24. – 26.6.2016

ZŠ s MŠ S. Štúra Lubina a Rodičovské združenie pri ZŠ s MŠ S. Štúra Lubina organizuje 3 – dňovú poznávaciu cestu na stredné Slovensko (Banská Bystrica, Donovaly, Kremnica) s cieľom spoznať zaujímavé miesta nášho krásneho Slovenska.

Pokiaľ Vás ponuka zaujme, ohláste sa a zaplaťte **plnú sumu do konca apríla na riaditeľstve školy** (tel. 7778406) a získajte zľavu „first moment“ na každú osobu – 5 € . Prihlásiť sa môžete aj po tomto termíne do 31. mája 2016.

PROGRAM:

1. deň – piatok 24. 6. 2016

7:00 odchod od budovy školy v Lubine

Donovaly – <http://www.habakuky.eu/>

(Habakuky: Dobšinského rozprávkový svet: návšteva netradičnej dedinky, interaktívne divadelné predstavenia,

ukážky ľudových remesiel)

Banská Bystrica - <http://www.banskabystrica.sk/>

(prehliadka mesta so sprievodcom)

2. deň – sobota 25. 6. 2016

Kremnica - <http://www.visitkremnica.com/>

Expozícia mincovne - http://www.mint.sk/onas_expozicia.php

(spoznajte históriu razenia mincí)

Mestský hrad - <http://www.muzeumkremnica.sk/sk/uvod>

Banské múzeum - <http://www.visitkremnica.com/banske-muzeum-v-stolni-andrej/> (prehliadka štôlne Andrej)

Kováčová - <http://www.holidaypark.sk/> (kúpanie, relax)

3. deň – nedeľa 26. 6. 2016

Banská Bystrica – <http://www.banskabystrica.sk/>

Múzeum SNP - www.muzeumsnp.sk

(prehliadka múzea, skanzen bojovej techniky a lietadla)

Harmanecká jaskyňa - www.ssj.sk/sk/jaskyna/10-harmaneckajaskyna

Plte pod Strečnom - www.plte-strečno.sk/informacie/

(plavba na plti po Váhu)

Predpokladaný návrat do Lubiny je okolo 19:00 hod.

Ubytovanie je zabezpečené v Banskej Bystrici bunkovým systémom (2 izby majú spoločné sociálne zariadenie). V cene je i strava - v piatok obed a večera, v sobotu raňajky a večera a v nedeľu raňajky. Ďalšie obedy budú riešené individuálne, každý deň je vyhradený čas a možnosť zaobstaráť si jedlo podľa potreby každého účastníka.

Predpokladaná cena (aj so vstupmi):

100,- € rodičia žiakov ZŠ s MŠ S. Štúra Lubina, zamestnanci inštitúcie

87,- € žiaci ZŠ s MŠ S. Štúra Lubina

Cena zahŕňa: ubytovanie (2 noci), raňajky (2x), obed (1x), večera (2x), vstupenky do plánovaných navštívených objektov, sprievodcu, poistenie, parkovacie poplatky.

V cene nie je zahrnutá doprava autobusom, ktorú bude pre žiakov ZŠ s MŠ Lubina, ich rodičov a zamestnancov inštitúcie hradiť rodičovské združenie. Žiaci a deti navštevujúci ZŠ alebo MŠ v Lubine majú z celkovej ceny odrátanú sumu 5,- € ako bonus z rodičovského združenia.

Predpokladaná cena (aj so vstupmi) pre mimoškolských záujemcov: 115,- € dospelí
107,- € študenti, dôchodcovia +62 rokov
98,- € deti do 10 rokov

Uvedené ceny zahŕňajú dopravu autobusom, 2x ubytovanie s polpenziou + obed, všetky vstupy, poistenie.

Dieťa sa môže zúčastniť pobytu len v sprievode dospelšej osoby.

V prípade neúčasti niektorého z bodov programu, budú finančné prostriedky po vyúčtovaní poznávacej cesty vrátené.

1. ROČNÍK KOSENIA RUČNOU KOSOU "LUBINSKÁ KOSA"

Kde: Lubina časť Miškech Dedinka (registrácia účastníkov pri Osvetovom dome Dr. Milana Hodžu

Kedy: 28. máj 2016 (sobota)

Program: 7:00 Prezentácia

8:00 Zahájenie kosenia na lúke v časti U Valenčíkov

- po kosení vyhodnotenie

Pre každého účastníka je zabezpečené občerstvenie. Tešíme sa na vás! Prídte nás povzbudiť a hlavne sa zapojiť.

Všetci ste srdečne vítaní!

Obec Lubina a ZŠ s MŠ S. Štúra Lubina aj tento rok organizujú pri príležitosti MDD Cestu rozprávkovým lesom na vrchu Roh Lubina.

Prípravy sú v plnom prúde a opäť sa môžete tešiť na stanovištia s rozprávkovými bytosťami, hry, súťaže, bohatú ponuku zábavy pre deti, jazdu na koníkoch, maľovanie na tvár a mnoho ďalších lákavých atrakcií - a preto sa aj touto cestou obraciame s prosbou o pomoc pri organizovaní tohto krásneho a populárneho podujatia.

Pomôcť môžete nielen finančnými prostriedkami, ale aj kúpou sladkostí, drobností alebo priložením ruky k dielu :)

**Každá pomoc je vítaná!
Ďakujeme a tešíme sa na stretnutie s vami!**

Kontaktujte nás prosím na: prednosta@obeclubina.sk,
0917/108 604 alebo osobne na Obecnom úrade, najneskôr do
23.5.2016.

Plagát podujatia nájdete na www.obeclubina.sk.

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

SMÚTOČNÁ ROZLÚČKA

„Stíchol dvor, záhrada i dom, už nepočuť Tvoje kroky v ňom.
Tak ticho ako životom si išiel, tak tíško si z neho aj odišiel.“

Dňa 13. apríla 2016 nás vo veku 85 rokov navždy opustil náš drahý a milovaný manžel, otec, starý a prastarý otec **Pavel TUČKA z Lubiny Podkoziniec**.

Smútiaca rodina.

SPOMÍNANIE

Pred tromi rokmi odišiel si tíško, ako odchádza deň. V našich srdciach zostáva spomienka len. Ďakujeme Ti za lásku, ktorú si nám všetkým dal a za roky, ktoré sme s Tebou mohli prežiť.

Dňa 22. apríla 2013 nás opustil náš najdrahší manžel, otec, dedko, pradedko **Rudko ROJKO**.

S láskou spomína celá rodina.

„Keby ste niekedy radu potrebovali, len s láskou si na mňa spomeňte, budem žiť s vami v spomienkach a budem nad vami bdieť.“

Dňa 23. marca 2016 sme si pripomenuli 5. výročie úmrtia nášho dobrého manžela, otca a dedka **Jurka HORNÁČKA**.

Kto ste ho poznali a mali radi, venujte mu tichú spomienku spolu s nami.

S láskou a úctou spomína manželka, dcéry s rodinami a ostatná rodina.

„Čas plynie, ale spomienky v nás zostávajú.“

Dňa 30. apríla 2016 uplynulo 20 rokov čo nás opustil náš otec a dedko **Gustáv MALÁRIK**.

Spomína syn a dcéra s rodinami.

„Odišiel si tichúčko ako odchádza deň a v našich srdciach ostáva spomienka len. Tak snívaj ten svoj večný sen a ver, že nikdy nezabudneme na ten smutný deň.“

Dňa 11. apríla 2016 uplynuli už 4 roky, čo nás navždy opustil **Jaroslav VYCHLOPEN**.

S úctou a láskou spomína manželka s rodinou.

*„S tichou spomienkou k Tvojmu hrobu chodíme,
pri plameňoch sviečok sa za Teba modlíme.
Osud Ti nedoprial už dlhšie s nami byť,
ale za to v našich srdciach budeš,
Janko môj, stále žiť.“*

Dňa 8. mája 2016 si pripomenieme 3. výročie úmrtia nášho drahého manžela, otca, dedka a brata **Jána HORNÁČKA**.

S láskou spomínáme.

Dňa 16. mája 2016 si pripomenieme 20. výročie úmrtia manželky, mamy, starej mamy a príbuznej **Emílie MALEČKOVEJ**.

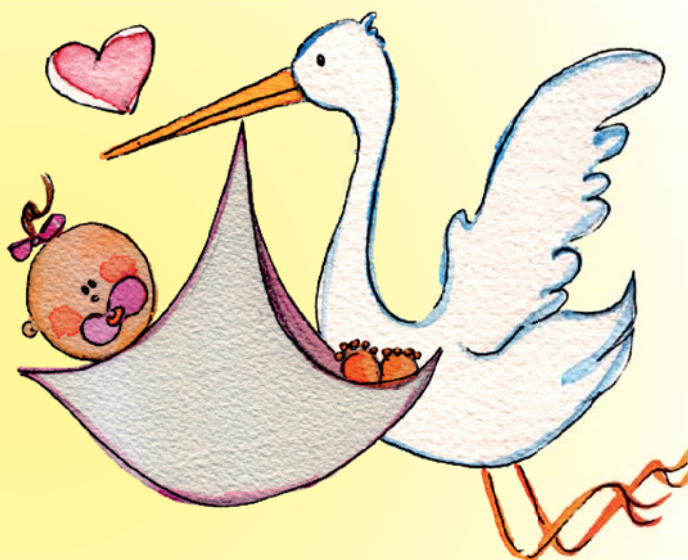
Spomínajú manžel Pavel, syn Peter, dcéra Lenka s vnukmi Lukáškom a Samkom a ostatná rodina.

Vitajte medzi nami!

Karolína KUČEROVÁ

sa narodila 6. marca 2016
rodičom
Ing. Kataríne a Bc. Kvetoslavovi
Kučerovým z Lubiny.

Jonáš PAVLOVIČ

sa narodil 5. apríla 2016 rodičom
Ing. Petre a Michalovi Pavlovičovým z Lubiny.

„Z nehy a lásky narodí sa človek, maličké zrnko zreých ľudských liet.
Z nehy a lásky narodí sa človek, najväčší zázrak, aký pozná svet.“

Jubilanti MAREC – APRÍL 2016

MAREC

FAJNOR Ján (88 r.); DRGONCOVÁ Anna (88 r.); HORNÁČEK Miroslav (86 r.); KRAJČOVICOVÁ Božena (85 r.); BALÁŽOVÁ Eva (83 r.); SRNEC Milan (82 r.); SLÁVIKOVÁ Elena (82 r.); ŠTEPANOVICOVÁ Jozefa (82 r.); HARUŠŤÁK Milan (80 r.); ZEMANOVIČOVÁ Oľga (80 r.); VALEŇČÍK Miroslav (70 r.); BOHUŠ Lubomír, Ing. (60 r.); MATUŠÍK Ján (60 r.); PAVLOVIČOVÁ Viera (55 r.); TOMEK Petr (50 r.); ĎURINOVÁ Jarmila (50 r.)

APRÍL

TRÚSIKOVÁ Ludmila (93 r.); DRGONEC Miloš (91 r.); PULKRÁBKOVÁ Anna, Ing. (90 r.); VÝCHLOPNOVÁ Mária (86 r.); HORNÁČEK Ján (85 r.); LISÝ Milan (85 r.); EVINIC Emil (85 r.); VRÁBLIKOVÁ Oľga (85 r.); PAGÁČ Milan (75 r.); RUBANINSKÁ Vlastimila (75 r.); KRAJČOVICOVÁ Jaroslava (75 r.); DRGONEC Vladimír (70 r.); SUCHÁČKOVÁ Anna (70 r.); HORNÁČKOVÁ Vlastimila (70 r.); VALLO Rudolf (65 r.); FAŠKO Ján (60 r.); ARBET Roman, Ing. (50 r.)

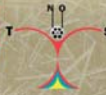
PREDIŠLI NÁS DO VEČNOSTI

Anna SOLOVICOVÁ (88 – ročná)
Ján HORNÁČEK (63 – ročný)

Obec Lubina, Mesto Stará Turá
v spolupráci s Trenčianskym osvetovým strediskom v Trenčíne
v zriaďovateľskej pôsobnosti Trenčianskeho samosprávneho kraja
usporiadajú

PODJAVORINSKÉ folklórne slávnosti IV. ročník

**7. mája 2016 o 13.30 h
v amfiteátri na vrchu Roh**

PROGRAM

13.30 h Uvítanie a otvorenie PFS

SPOD BIELYCH KARPÁT

13.45 h Klenotnica Bzince pod Javorinou
14.00 h FSK Javorinka Miškech Dedinka
14.15 h FSK Kasanka Moravské Lieskové
14.30 h FS Otava Nové Mesto nad Váhom

SPEVY A TANCE NAŠICH DOLÍN

15.00 h Detský a mládežnícky FS Kalužiar Martin
15.30 h DFS Zornička a FS Marina Zvolen

NÁŠ HOSTĽ

16.15 h FS Gymnik Bratislava

STRETNUTIE/SETKÁNÍ

17.15 h VBÚ ženský spevácky zbor Vlčnov
17.35 h LH Poľun Stará Turá
17.50 h CM Falešnica Boršice u Blatnice
18.10 h Spoločné vyhrávanie účinkujúcich muzík

Eudová veselica v bistre Tri sestry od 19.00 h / Lubina – Miškech Dedinka

Sprievodné podujatia

Prezentácie ľudových remesiel, rôzne atrakcie pre deti, stánky s občerstvením

Podujatie sa uskutoční pod záštitou predsedu TSK Ing. Jaroslava Bašku

Vstupné: 2,- €, deti do 15 rokov zdarma, Zmena programu vyhradená